

gymkáč

3. číslo/školský rok 2015/2016

Časopis študentov Gymnázia Antona Bernoláka v Senci.
Vyšiel s láskavou podporou p. Schmiedla.
Ďakujeme.

3. číslo, jún 2016

Časopis vydáva trikrát za školský rok od roku 1999
Gymnázium Antona Bernoláka, Lichnerova 69, 903 01 Senec

Ďakujeme p. prof. Mgr. Alžbete Ivanovej za odbornú pomoc, ochotu a trpezlivosť.

Redakčná rada/prispievatelia:

príma: Dominika Polgárová - Dominika, Lenka Šemrincová - Lenka, Andrea Gajdošová, Viktória Valachová, Viktor Kráľ, Alexandra Makarová, Dávid Haršányi,

tercia: Klára Martonková - Klára

kvarta: Miriam Mat'ašáková - Miriam, Nina Bučeková - Nina, Jakub Kolembus, Petra Masárová, Zuzana Lahová, Nina Hečková,

kvinta: Pavol Petrovič - Kýblik, Matej Hrnčiar - Matej, Juraj Bagi - Juraj

oktáva: Zuzana Lenártová - Zara,

3.A: Dominika Bognárová - Dominika, Katarína Hollosyová, Romina Baranyiová, Kamila Jarábková,

4.A: Karin Pätoprstá - Kaja

Pedagogický nadhl'ad: Mgr. Dagmar Lenártová

Grafická úprava: Juraj Bagi

Obálka: Juraj Bagi

Editoriál

Awojte, GAB-áci!

Čo si budeme hovoriť, byť študentom je ohromné bremeno a nepochybujem, že večer premýšľate o tom, či si zaslúžite nosiť nálepku žiaka GAB-u. Ja viem, tvrdo zarezávajú každý deň doma i v školských laviciach, jediná chvíľa oddychu na vás čaká naservírovaná s exotickým názvom v školskej jedálni. Napriek tomu teraz čítate tieto riadky, takže to s vami nie je asi až také zlé... A robíte dobre! Tento Gymkáč je výnimočný v mnohých smeroch, nielen v tom, že vám poskytne útechu v tvrdých skúškových časoch.

Niektorí z vás možno zaregistrovali, že máme novú vládu. A možno len tí, čo už boli voliť, hoci je pravdepodobné, že to budú akurát tí, čo práve zmaturovali J. V každom prípade, medzi členmi vlády je 13 ministrov. A hádajte, s kým má Gymkáč rozhovor? Áno, presne tak, náš školský časopis dosiahol na najvyššie miesta, z ktorých sa riadi Slovenská republika. Podarilo sa nám urobiť rozhovor so samotným ministrom obrany SR, Petrom Gajdošom!

Husté, čo? Ale to nie je všetko! V poslednej dobe na pôdu nášho gymnázia zavítala ďalšia veľmi významná osobnosť – pán profesor Andrej Tušer, ktorý sa s množstvom pozitívnej energie a zaujímavých zážitkov podelil s našimi študentmi, ktorých bližšie vtiahol do sveta žurnalistiky, o svojich literárnych i profesijných začiatkoch. Beseda s ním bola veľmi úspešná a naše redaktorky vám ju sprostredkovali na našich stránkach. Smelo otočte a pustite sa do čítania...

Naši žiaci tradične zažili aj množstvo výletov a výnimočných zážitkov za bránami našej školy, vrátane ťažko dosiahnuteľnej návštevy SND v Bratislave, prehliadky najtajnejších zákutí Národnej rady SR a mnoho iného. Aký je to pocit dotknúť sa živšej raje či byť obklopený žralokmi? Čo zahŕňa taká púť k mohyle M. R. Štefánika? Okrem toho na vás čakajú aj špeciálne sprostredkované zážitky nášho redaktora za veľkou mlákou.

Čo sa týka výnimočných osobností u nás v škole, vyspovedali sme najobľúbenejšiu učiteľku tohoročných maturantov, p. prof. Vietorisovú, naši žiaci sa s vami podelili o svoje zaujímavé myšlienky a predstavila sa vám príma. A po prvýkrát v histórii GAB-u naša redaktorka využila Exit Poll (povolený prieskum, ktorý si v čase parlamentných volieb napr. objednala TV Markíza) pri spovedaní maturantov. Odporúčam najmä končiacim ročníkom! A, samozrejme, nechýbajú i skvelé výsledky našich GAB-ákov pri reprezentácii školy.

Takže, ako vidíte, neklamala som vás o tom, že toto číslo je znova niečo extra! Tak sa schuti začítajte, ale predtým by som vám ešte rada povedala pár slov na rozlúčku. Snažte sa, aby toto leto bolo pre vás nezabudnuteľné. Urobte niečo, na čo ste doteraz nemali odvahu, choďte do prírody, napíšte starému kamarátovi! Skôr než sa nazdáte, skončí sa, a tak vyťažte z každej sekundy čarovný zážitok, ktorý porozprávate priateľom J. A keď už sme pri nich... Ako čerstvá abiturientka GAB-u by som vám chcela poradiť, aby ste viac času trávili so svojím kolektívom – nielen v škole. Či už spolu strávite 4 roky alebo 8, verte mi, príde chvíľa, keď budete počítat každú minútu posledných chvíľ... Nech už vás hocijako vytáča či rozosmieva, je to vaša rodina (čím sa ten fakt potvrdzuje :)).

To je odo mňa v mene celej redakčnej rady všetko J. Prajem vám najlepšie leto, aké ste doteraz zažili a veľa síl pri posledných skúškach!

Zara, oktáva

Predstavujeme osobnosti Slovenska...

Medzi našich úspešných tohoročných maturantov sa zaradila aj Nika Gajdošová, ktorej tatko, Peter Gajdoš, sa po tohoročných voľbách stal ministrom obrany Slovenskej republiky.

Bola taká láskavá a umožnila nám sprostredkovaný rozhovor s tak dôležitou osobnosťou nášho štátu. Sme pánovi ministrovi vďační, že napriek pracovnej vyťaženia si našiel čas na našich študentov a podelil sa s nami so svojimi spomienkami, cieľmi i názormi.

Pán minister PETER GAJDOŠ je nominantom strany SNS, členom vlády SR a ministrom obrany SR. Vyštudoval vojenské gymnázium SNP v Banskej Bystrici (1974), Vysokú vojenskú školu pozemného vojska vo Vyškove (1978), Vojenskú akadémiu M.V. Frunzeho v ruskej Moskve (1990). Absolvoval aj vojenský kurz anglického jazyka v kanadskom Toronte (1994), Medzinárodný orientačný kurz štábných dôstojníkov v Holandsku (1998), kurz dôstojníkov NATO v Oberammargau (1999) a štúdium na Vojenskej kráľovskej akadémii v Londýne (2002) v Spojenom kráľovstve. Vojenskú kariéru začínal v roku 1982 vo funkcii veliteľa roty 8. mechanizovaného pluku v Bratislave. Odvtedy prešiel mnohými vojenskými riadiacimi funkciami. Okrem iného pôsobil ako vedúci starší dôstojník - inšpektor Slovenského verifikačného centra MO SR (1999-2001), náčelník kancelárie Generálneho štábu Armády SR (2000-2002), zástupca náčelníka Generálneho štábu Ozbrojených síl Slovenskej republiky (OS SR) (2005-2010), vojenský predstaviteľ pri Vojenskom výbore NATO v belgickom Bruseli (2010-2013). V roku 2013 sa generálporučík Peter Gajdoš stal 1. zástupcom náčelníka Generálneho štábu OS SR.

1. Ste absolventom mnohých škôl a kurzov. Ako si spomínate na svoje študentské roky? Ktoré predmety ste mali najradšej a ktoré ste v oblúbe, naopak, nemali? Ako si spomínate na svojich učiteľov? Pamätáte si na nejakú veselú príhodu? Stretávate sa niekedy so svojimi spolužiakmi?

Na svoje študentské roky spomínam veľmi rád. Predovšetkým na Vojenské gymnázium v Banskej Bystrici, ktoré určilo moje ďalšie celoživotné smerovanie. Ale takisto mám krásne spomienky aj na vysokú školu vo Vyškove a Vojenskú akadémiu M. V. Frunzeho v Moskve. V uniforme som prežil takmer 42 rokov. Na učiteľov spomínam len v dobrom. Samozrejme, inak tieto veci vníma študent a inak dospelý človek s odstupom času, keď vie, že nám naozaj chceli iba „dobré“. A mali vždy pravdu v tom, že sa učíme pre seba a nie pre nich. Presne tak, ako mi to vždy prízvukovala aj moja maminka. Čo sa týka predmetov, tak mojou obľúbenou bola telesná výchova. Musím povedať, že som sa vždy potešil, keď nám „odpadla“ matematika alebo fyzika a namiesto nej sme mali ako náhradu telocvik. Medzi nie veľmi obľúbené patrili

jazyky, slovenčina, hudobná a výtvarná výchova. To sa mi ale svojím spôsobom aj vypomstilo, pretože neskôr už ako dôstojník, som musel na všetkých stupňoch kresliť taktické situácie v rôznych druhoch boja do mapy.

2. Kto vás ovplyvnil pri výbere povolania? Mali ste nejaké vzory, ktorým ste sa chceli podobat'?

Pri ukončení základnej deväťročnej školy to bol jeden z mojich učiteľov, pán učiteľ Slávik, ktorý učil telocvik a trénoval nás hádzanú, futbal a ďalšie loptové hry. A vo veľkej miere, samozrejme, tiež otec, od ktorého som veľmi rád doslova „s otvorenými ústami“ počúval jeho historky zo základnej vojenskej služby. Pre mňa ako dieťa boli skutočne úžasné, pretože slúžil na hraniciach, kde jeho pomocníkom bol nemecký ovčiak a mal aj koňa.

3. Roky ste významným predstaviteľom slovenskej armády. Ktorá z oblastí vojenského prostredia je vášmu srdcu najbližšia?

Za takmer 42 rokov, ktoré som odslúžil v našich ozbrojených silách, resp. v armáde, som prešiel mnohými veliteľskými pozíciami. Z tých typických vojenských určite najradšej spomínam na obdobie, keď som začínal ako mladý veliteľ a svoje teoretické a čiastočne aj praktické skúsenosti som musel uplatniť pri výcviku jednotiek, ktorým som velil a, samozrejme, pri práci s ľuďmi. Mojou obľúbenou problematikou bola bojová príprava, kde som sa snažil „vyhrať“ pri príprave a riešení taktických situácií, maximálne sa približujúcim k reálnemu boju, pretože vojak musí byť pripravený na tie najťažšie a najhoršie situácie. Veľmi rád spomínam aj na obdobie, keď som pracoval ako osobný tajomník ministra obrany Jána Siteka a tiež na Brusel, kde som pôsobil ako vojenský predstaviteľ pri NATO. Vtedy som mal možnosť nahliadnuť do zákulisia tej najvyššej vojenskej politiky.

4. Po voľbách v marci 2016 ste sa stali ministrom obrany Slovenskej repub-

liky. Čaká vás náročná práca na reorganizácii našej armády. Čo patrí medzi vaše najbližšie priority a čo považujete za najťažšiu výzvu?

Prioritou číslo jeden je pre mňa zabezpečenie obrany a bezpečnosti Slovenskej republiky. Všetky kroky a opatrenia budú preto smerovať k tomu, aby sme mali kvalitne pripravené ozbrojené sily, pretože občania Slovenskej republiky si to jednoznačne zaslúžia. Mať moderné ozbrojené sily je teda jedna z mojich hlavných priorít, lebo naše ozbrojené sily musia byť v Aliancii rovnocenným partnerom. Pretože Aliancia je tak silná, ako je silný jej najslabší článok. Chcem tiež zdôrazniť, že máme záujem o široký dialóg, pretože obrana štátu je v zmysle Ústavy SR, článku 25, odseku 1 vecou povinnosti a cti každého občana. A mali by si to uvedomovať aj mladí ľudia. Aj preto u nich chceme budovať branné povedomie a vlastenectvo a pozvať ich napríklad do našich vojenských útvarov a zariadení na dni otvorených dverí, alebo zabezpečiť účasť našich vojakov v školách a pripraviť rôzne kvízy a súťaže s touto tematikou.

5. Čo by ste poradili našim študentom, ktorí by chceli svoj život zasvätiť armáde? Na čo musia byť pripravení?

Musia byť pripravení na to, že nie všetko ide v živote ľahko, no netreba sa vzdávať, ale treba si ísť za svojím cieľom. Určite je potrebné venovať dostatok času fyzickej pripravenosti, ale aj cudzím jazykom, predovšetkým angličtine, ktorá je komunikačným jazykom v NATO. Samozrejme, aj ostatné jazyky sú len plus. V Európskej únii určite využijú vo veľkej miere napríklad aj francúzštinu, ktorá je jazykom diplomatov. A pokiaľ sa chce stať niekto vojakom, je dobré venovať sa branným športom akými sú karate, zápasenie alebo športová streľba, pretože v súčasnosti každý vojak v rámci rannej rozcvičky, či taktickej prípravy prvky týchto športov využije. Fyzická pripravenosť je adekvátnosť k psychickej pripravenosti a u profesionálnych vojakov sú to veľmi žiadané a dôležité atribúty.

6. Dokážete si pri toľkom pracovnom vyťažení nájsť čas na oddych? Ak áno, ako najradšej oddychujete?

Samozrejme, času na oddych je teraz málo, pretože zodpovednosť za riadenie rezortu obrany je obrovská. Blíži sa historicky prvé slovenské predsedníctvo v Rade EÚ a musíme pracovať na úlohách, ktoré nám vyplývajú z Programového vyhlásenia vlády. To všetko si vyžaduje veľa času. Voľné chvíle sa snažím venovať predovšetkým rodine a športu, ktorý je pre mňa skutočný relax. Hrám tenis, bedminton, plávam, bicyklujem alebo zájdem do posilňovne. A v zime predovšetkým lyžujem, pretože rád oddychujem na horách. A mám veľmi rád aj prechádzky v prírode.

7. Aké je vaše životné „krédo“? Čím sa v živote riadite?

Celý môj život sú pre mňa v pracovnej oblasti dôležité tri veci: odhodlanosť, profesionalita a česť. Ako som už povedal, nie vždy ide všetko v živote ľahko, ale treba byť vytrvalý, mať sebadisciplínu a držať sa pevných hodnôt a zásad tak v pracovnom ako aj v súkromnom živote. Ja som sa tým riadil celých takmer 42 rokov „v uniforme“ a pokračujem v tom aj teraz ako minister.

Ďakujem za rozhovor, Zara

Stretnutie s veľvyslankyňou Slovenskej republiky

Slovensko, aj ako malá krajina, to dotiahlo už pomerne ďaleko. Byť členom Európskej únie nie je len tak. Vedeli ste, že od 1. júla 2016 sa Slovensko na pol roka stáva predsedajúcou krajinou EÚ? Práve pri tejto príležitosti bol zorganizovaný projekt, v rámci ktorého sa veľvyslanci Slovenska v zahraničí odobrali navštíviť tunajšie školy. Naše gymnázium svojou návštevou potešila pani veľvyslankyňa v Srbsku Dagmar Repčeková.

V príjemnej atmosfére sme mali možnosť nahliadnuť do pre niektorých možno neznámych vŕd a oboznámiť sa s politickými záležitosťami. Hlavnou témou stretnutia bolo, samozrejme, nadchádzajúce premiérové predsedníctvo Slovenska v Rade EÚ. Čo to pre nás ako krajinu znamená? Na šesť mesiacov na seba preberáme veľkú zodpovednosť, staviame sa na čelo zasadnutí Rady EÚ.

Okrem politického fungovania nám bola predstretá finančná a dokonca aj umelecká otázka celej tejto záležitosti. Tak napríklad, kultúrny program spojený s predsedníctvom bol pripravovaný už dva roky vopred! A Slovensko spomedzi ostatných štátov, ktoré v minulosti zasadali na čele Rady EÚ, vynaložilo zatiaľ na fungovanie plánovaného predsedníctva najnižšie finančné náklady. Samozrejme, v dobrom slova zmysle. Veľkú čiastku sa podarilo ušetriť návrhmi loga. Namiesto výberu spomedzi grafických firiem bola zorganizovaná súťaž medzi študentmi a z ich výtvorov bolo následne vybrané víťazné logo.

Toto stretnutie bolo prínosom pre všetkých zúčastnených. Či už si to uvedomujeme alebo nie, s Európskou úniou sme spätí, teda vedieť o nej čo-to nie je vôbec na škodu.

Dominika 3.A

Beseda o žurnalistike s pánom profesorom Tušerom

V minulom čísle *Gymkáča* sme vám sprostredkovali rozhovor s významnou osobnosťou slovenskej literárnej scény, pánom profesorom Andrejom Tušerom. A aby neostalo len pri pasívnom čítaní textu, požiadali sme pána profesora o osobné stretnutie. Pán profesor naše pozvanie prijal a po rokoch sa vrátil na svoje „rodné“ gymnázium, kde sme ho s radosťou privítali. Táto milá návšteva bola spojená s prednáškou či skôr priateľským rozhovorom s pánom profesorom, o jeho živote, pôsobení v oblasti žurnalistiky a vzdelávania. Pán profesor Tušer je pozitívne naladená osoba plná životného elánu a svojím entuziastickým prístupom si takmer okamžite získal pozornosť celého publika.

Priblížil nám čo to o jeho literárnych začiatkoch a študentských časoch, učiteľskom a novinárskom živote, dokonca pridal aj zopár humorných zážitkov. Prítomných asi najviac oslovil príbeh o tom, ako vymkol svojich nedochvilných študentov z triedy. Ako sa hovorí, presnosť je cnosťou nie len kráľov.

Na záver sme mali možnosť nahliadnuť do niektorých z jeho knižných diel, zameraných na žurnalistiku.

Zo stretnutia sme všetci odchádzali s úsmevom na perách dúfajúc, že pán profesor Tušer k nám čoskoro opäť zavíta.

Dominika, 3. A

Informácia o možnosti zúčastniť sa prednášky ma v už prvom momente potešila. Nielen z dôvodu absencie na hodine matematiky a spestrenia každodenného kolotoča. Som vždy otvorená prijímaniu nových vedomostí a môj vzťah k prednáškam je kladný. Prednášajúcim bol pán Andrej Tušer, bývalý žiak nášho gymnázia. Novinár, teoretik žurnalistiky, spoluzakladateľ Fakulty masmédií Paneurópskej vysokej školy, autor alebo spoluautor 31 publikácií, prednášajúci na viacerých univerzitách... Je úžasné, čo všetko dokázal človek, ktorý kedysi rovnako ako my sedel v laviciach seneckého gymnázia. Počas prednášky trvajúcej jeden a polhodiny nás dostal hlbšie do sveta žurnalistiky, porozprával o svojich známych študentoch a spomenul aj vtipné príhody. Zdôraznil bohatú ponuku tlače, široké spek-

trum denníkov, týždenníkov, mesačníkov aj občasníkov s tematikou rôznych oblastí života – každý si nájde to svoje. Nechýbalo ani zhodnotenie vývoja slovenskej žurnalistiky. Považujem za zahanbujúcu pre slovenský národ takú veľkú popularitu bulvárnych médií. Vysoké percento obyvateľov Slovenska radšej chytiť do rúk bulvárny plátok ako kvalitné mienkotvorné noviny. Bulvárne periodiká mnohokrát zverejňujú neetické až nechutné príspevky a poskytujú neúplné informácie. Pán profesor Tušer nás vyzval k čítaniu kvalitných mienko-

tvorných novín a vôbec k tomu, aby sme nejaké noviny otvorili. Sám však priznal, že preferuje sledovanie aktualít na internete. Väčšina mojich rovesníkov však neotvorí ani internetový spravodajský portál, ktorý im poskytne základné informácie o dianí doma i v zahraničí. Zhodnem sa s ním, že sledovanie diania vo svete a prijímanie informácií z (kvalitných) médií je pre moderného človeka nesmierne dôležité. Mnoho chýb, nedorozumení a konfliktov pramení z nevedomosti.

Ako spoznám dobrú prednášku? Dobrá prednáška poskytne podnet na zamyslenie sa. Možno aj táto prílakala niekoho k štúdiu žurnalistiky.

Nina, kvarta

Rande pred zborovňou

V poslednom tohtoročnom čísle sme oslovili pani profesorku Tatanu Vietorisovú, ktorá sa v ankete medzi našimi maturantmi umiestnila na 1. mieste medzi najobľúbenejšími učiteľmi našej školy. Blahoželáme! Pani profesorka vyučuje biológiu a geografiu, je triednou učiteľkou triedy kvarta.

1. Prečo ste sa rozhodli stať učiteľkou?

Pretože si rada plním svoje sny. A toto je jeden z mojich snov, ktorý sa zrodil už v čase môjho predškolského veku. Vtedy som „učila“ všetky bábiky, ktoré som doma mala. Sedeli pekne vedľa seba a boli to naozaj vzorné žiačky. Až na Luciu, to bola nezbednica :)

2. Keby ste neboli pedagógom, čím by ste chceli byť?

Keď som bola malá a niekto mi položil otázku: „Dievčatko, čím chceš byť, keď budeš veľká?“, moja odpoveď bola vždy jednoznačná: „Ja budem učiteľkou!“

Táto práca ma naplňuje a momentálne si neviem predstaviť seba v inom povolaní.

3. Ako sa vám učí na našej škole?

Mám rada túto školu a cítim sa v nej ako ryba vo vode.

Samotné „učenie“ je ovplyvňované aj tým, koho v danej chvíli učím. Tak ako má minca dve strany, tak aj v procese vyučovania musia dobre fungovať a dopĺňať sa obe strany, učiteľ aj žiak. Snaha len zo strany učiteľa neprináša požadovanú úrodu, akokoľvek sa snaží. Žiak mu-

sí chcieť na sebe pracovať, musí v sebe nájsť tú správnu vnútornú motiváciu. Všetko ostatné sú len výhovorky. :)

4. Prečo ste sa rozhodli vyučovať biológiu a geografiu?

Tieto predmety patrili medzi moje obľúbené a fascinovali ma už na základnej škole a následne aj na tomto našom gymnáziu, ktorého som absolventkou. A keďže sa na Prírodovedeckej fakulte UK v Bratislave v rámci študijného odboru Učiteľstvo všeobecnovzdelávacích predmetov dá študovať aj práve táto kombinácia predmetov, bolo moje rozhodovanie pri výbere tej správnej vysokej školy veľmi jednoduché.

5. Ktorý z týchto predmetov vyučujete radšej? Prečo?

To si netrúfнем jednoznačne určiť. V rámci každého predmetu mám však také moje „srdcovky“. Z biológie je to biológia človeka a genetika, z geografie rada učím fyzickú a humánnu geografiu.

6. Čo by ste odporučili žiakom, ktorí príliš nemusia biológiu alebo geografiu? Prípadne sa im tieto predmety ťažšie učia?

Aj takí sú? :) Akceptujem, že každý žiak má niektoré predmety radšej, má k nim bližšie. Ak už príde žiak na našu školu s tým, že tieto moje dva predmety nemá rád, som na ťahu, aby som tento fakt zmenila. A niekedy naozaj treba dať veciam v živote druhú šancu.

Mne pri učení vždy pomáhalo, keď som si učivo hovorila nahlas alebo som si ho prepisovala do tabuliek, schém. Učte sa pravidelne, veľa si opakujte, snažte sa rozumieť tomu, čo sa učíte a určite si nenechávajte povinnosti na poslednú chvíľu.

7. Ktoré predmety vás ako študentku najviac bavili a ktoré, naopak, boli vašimi menej obľúbenými?

Ako som už spomínala, bavila ma biológia, geografia, ale aj slovenský jazyk (veľmi rada som písala slohové práce) a, samozrejme, telesná výchova. Medzi menej obľúbené predmety patrila fyzika.

8. Čo vás poteší, keď prídete z práce?

Môj syn dorástol do veku, že mi vie pripraviť úžasne vyzerajúcu a aj chutiacu kávu. Pri jej pití mám chvíľku času na usporiadanie si myšlienok a zároveň sa viem naštartovať do ďalších činností, ktoré mám ešte v ten deň pred sebou.

9. Čomu sa najradšej venujete vo svojom voľnom čase?

V priebehu pracovného týždňa sa môj voľný čas točí okolo povinností týkajúcich sa mojich dvoch detí. Veľa času trávime na futbalových ihriskách. Cez víkend rada upratujem :), teším sa z našej záhrady alebo oddychujem pri TV (mám rada priame športové prenosy).

10. Riadite sa v živote nejakým mottom?

Páčia sa mi viaceré myšlienky, ktorým verím a ktoré ma oslovujú, a tak vyberiem len niektoré:

„Nič sa v našom živote nedeje náhodne. Všetko má svoj dôvod, ktorý však nemusíme vidieť hneď, časom sa však vždy ukáže.“

„Každému sa v živote vracia len to, čo sám zasial.“

A ešte také moje pracovné motto: „Každé jedno dieťa vo vašej triede je pre niekoho celým svetom.“

11. Ktoré ročné obdobie máte najradšej? Prečo?

Jar je pre mňa symbolom znovuzrodenia, mám rada jej vôňu, obdivujem tú úžasnú silu prírody. Leto sa mi spája s relaxom, grilovačkami a stretnutiami s priateľmi. Na zime mám najradšej čaro vianočných sviatkov.

12. Čo je pre vás v živote najdôležitejšie?

Bude to znieť ako fráza, ale určite je to zdravie a spokojnosť celej mojej rodiny. V práci sú pre mňa dôležité tie momenty, ktoré ma vedia posúvať vpred.

13. Máte film či knihu, ktorú/ý najviac obľubujete?

Momentálne doma „fičíme“ na rozprávke „Na vlásku“. A ja ju môžem pozerať aj po stýkrát, stále pri nej plačem. Ako aj pri scéne, keď zomiera Winnetou. A pri mnohých ďalších... Nie, ja vôbec nie som precitlivená. :)

Mám rada českú klasiku, napr. film „Marečku, podejte mi pero!“ viem asi naspamäť.

14. Čo je vašim najobľúbenejším jedlom?

Bryndzové halušky a grilovaný hermelín. Ale aj každé chutné jedlo, ktoré mi pripraví a naservíruje niekto iný (a ja nemusím variť J).

15. Aká je vaša najobľúbenejšia farba a ktorú farbu najradšej nosíte oblečenú?

Moje dve najobľúbenejšie farby sú farby očí mojich detí (ukážkový genetický príklad :)).

Čo sa týka oblečenia, mám rada fialovú, červenú, modrú, ale aj čiernu farbu.

Ďakujeme za rozhovor. Dominika & Lenka, príma

(Ne)Kultúra

Senčania Senčanom

POĎAKOVANIE ...

Touto cestou **d'akujem Terézii Pienčákovej** (príma) a **Nikole Detárieovej** (3. A) **za ochotu vystúpiť** na benefičnom hudobnom festivale **Senčania Senčanom**, ktorý sa konal v sobotu 14. 5. 2016 na námestí v Senci. Svojimi spevákco-tanečnými číslami reprezentovali naše gymnázium a zároveň sa zapojili do charitatívneho hudobného maratónu nášho mesta.

Mgr. Bibiána Strivinská

Divadelné predstavenie v SND - Nevina

Oceľový retiazkový záves tvorí scenériu prímorskej hladiny, zatiaľ čo tmavá diera v podlahe symbolizuje prázdnotu a ukončenie ľudského života. Takto sa začína divadelné predstavenie Nevina, ktorého sa zúčastnili triedy 3.A a kvinta dňa 9.2.2016 v Slovenskom národnom divadle v Bratislave. Mladá nemecká dramaturgička Dea Loher vytvára kontrast medzi pocitom šťastia, beznádejou a výčitkami svedomia.

Mladí ľudia, ktorí žijú na periférii spoločnosti, prežívajú krutosti dnešnej doby. Stretávame tu zvláštnu kombináciu postáv. Ženu, ktorá sa snaží vyplniť svoj život, a tak sa vydáva za matku vrahov, dvaja imigranti, ktorí prišli hľadať lepší život, ale sú spoločnosťou vyradení, slepá žena v žltom pršiplášti, ktorej osud slepej vybrali rodičia. Toto sú len jedni z nevinných, ktorý si nedokážu odpustiť a žiť svoj život bez výčitiek svedomia. Ich ľudské osudy sú na jednej strane diametrálne odlišné a na druhej ich spája jedna téma – vina či nevina?

Divadelné predstavenie má zložitú štruktúru, hlavný príbeh je však úzko spätý s vedľajšími monológmi. Ide o moderné divadlo, ktoré sa snaží preniknúť do ľudskej psychiky, pracuje s malým množstvom rekvizít namiesto nich využíva ľudskú predstavivosť. Nevina patrí aktuálne k najdoceňovanejším dielam. Toto predstavenie odhaľuje ľudskú dušu, zachytáva človeka vo všetkých smeroch a necháva diváka utvoriť si názor o osude postáv a zmysle života.

Hrajú:

Ľuboš Kostelný, Tomáš Mašťalír, Zuzana Fialová, Emília Vášáryová, Dušan Jamrich, Dano Heriban, Táňa Pauhofová, Anna Javorková, Jana Oláhová, Marián Geišberg a ďalší

Katarína Hollosyová, Romina Baranyiová, 3. A

Pod'akovanie

Touto cestou by som chcela vyjadriť veľké pod'akovanie mamine Sama Kováča, pani Kováčovej, ktorá našim študentom po šiestich rokoch márných snažení pomohla a sprostredkovala návštevu divadelného predstavenia v srdci nášho divadelníctva – v Slovenskom národnom divadle v Bratislave.

Navyše ich kultúrny zážitok obohatila aj o možnosť pozrieť si scénu Baletu, kde práve finišovali predpremiérové prípravy Slovenských tancov, ktoré hudočne našťudoval a dirigoval náš slávny rodák pôsobiaci v USA Peter Breiner.

Mgr. Dagmar Lenártová

Dotancované. Alebo ešte nie...

V našej škole sa nájde veľa talentov, ktorí svoje nadanie ďalej rozvíjajú. Pre pár takýchto talentov, sústredujúcich sa na tanec, je tento rok veľmi významný. Prečo? Odpoveď je jednoduchá. Tento rok sme totižto absolvovali. Či už absolventi 1. časti 1. stupňa, 2. časti 1. stupňa alebo absolventka 2. stupňa, 22. apríl 2016 bol pre nás veľmi dôležitý deň, lebo sme mali absolventský koncert. No piatok nebol jediný deň, kedy sme mali koncerty. Koncertovali sme od stredy do soboty.

Za tieto štyri dni sme nazbierali modriny, otlaky a kopec iných drobných zranení, ale hlavne aj veľa zážitkov, pekných spomienok a situácií, na ktorých sa teraz už schuti zasmiejeme. Pre mňa je momentálne už najkomickejšia situácia, keď sme zadýchaní vbehi do šatne a už nás volali na ďalší náš tanec, že nasleduje a my sme boli ešte neprezlečení, neprečesaní, s vystrašenými výrazmi na tvárach, ako to stihneme. No a keď sme už konečne vybehli pred javisko s presvedčením, že sme zmeškali vlastný tanec, tak sme zistili, že ho máme ešte niekoľko tancov pred sebou. Aj keď teda nie všetko išlo podľa našich najlepších predstáv a kde-tu sa k nám dostala aj nejaká tá chybička, pre mňa a pevne verím, že aj pre ostatných, to boli veľmi emotívne a nádherné dni. No a ako už pre nás absolventov býva zvykom, niekomu aj slzička vykukla a musím sa priznať, že aj mne.

Nakoniec chcem všetkým absolventom z našej školy, menovite Sandre Belašicovej, Kačene Chrapčiakovej a Nine Hečkovej, ale aj ostatným, ktorí našu školu nenavštevujú, poďakovať za nádherné prežitie absolventského koncertu.

Klára, tercia

Z našich slohových prác

Čo je naozajstné šťastie?

(Úvaha)

Šťastie. Slovo, ktoré každý z nás počuje niekoľkokrát za rok. Počas blahoželania k narodeninám, meninám alebo počas želaní šťastných a veselých Vianoc. No každý z nás si šťastie môže vysvetľovať inak. Pre niekoho sú šťastím peniaze. Mnohí ho však vnímajú ako rodinu, kamarátov, úsmev na tvári či samotný život. Na svete je viac zázrakov ako hviezd na oblohe. Veľké i malé vynálezy, veľké i malé pamiatky, hudobné nástroje, obrazy, knihy, spoločenské hry, lieky, ale aj elektronika. To sú zázraky. To je šťastie. Iste, na Zemi je aj veľa nepokojov, chudoby, krádeží, chorôb a nespravodlivosti. No stále menej ako šťastia.

Nadväzuje na to aj veta, ktorú povedal Richard Rohr: „Človek hlasno narieka pri každej bolesti, ale málo sa teší, keď nijakú nemá.“ Tešíme sa z maličkostí, no riešime aj problémy. Človek sa správa ako lopta. Keď ide dole, nezastaví sa. To znamená, že vtedy, keď sa nám v niečom darí, nehodlame s tým prestať. Keď ale príde stúpanie, čiže ťažkosti a problémy, nielen zastaneme, ale začneme cúvať. Problému sa treba postaviť čelom a keď sa problém vyrieši, môžeme sa tešiť z klesania. Ak však lopta klesá príliš rýchlo, je to pre ňu nebezpečné, pretože každá cesta má aj hrbol. Je dôležité vedieť sa radowať a aj riskovať, no rovnako dôležité je byť zodpovedný.

Zodpovední musia byť naši rodičia, lebo ich deti sú pre nich šťastím. Zodpovedný musí byť riaditeľ, lebo jeho firma či škola je pre neho šťastím. Zodpovední by sme mali byť aj my všetci, lebo naše životy sú pre nás šťastím.

Podľa mňa je podstatné aj to, aby sme nezabúdali na príjemné momenty z minulosti. Teda nevyhadzovali diplomy, pochvaly, fotografie a videá, na ktorých sa usmievame. Vďaka týmto veciam sme silnejší. Vďaka týmto veciam sme optimistickejší a húževnatejší. Vďaka týmto veciam si uvedomíme, že nebyť našich rodičov, nedosiahli by sme úspechy. Každý diplom je ako lupienok kvetu. Keď jeden odstránime, kvet a teda náš svet už nebude taký nádherný.

Občas sa zvykne hovoriť, že hlúpi majú šťastie. S tým hlboko nesúhlasím. Lebo keďže rodinu, kamarátov a samotný život považujem za šťastie, potom by boli hlúpi všetci. A aj keby to bola pravda, no a čo? Veď práve potom máme šancu stať sa inteligentnejšími, zodpovednejšími a veselšími. Potom si uvedomíme, že náš svet má zmysel.

Príal by som všetkým ľuďom veľa šťastia. Toho pravého šťastia.

Jakub Kolembus, kvarta

Vypnime mobily, internet, televíziu a bud'me rodina

(Úvaha)

„Televízia je prostriedok umožňujúci ľuďom, ktorí nemajú čo robiť, dívať sa na ľudí, ktorí nevedia nič robiť.“ Ľudia sa stávajú bábkami televízie. Častokrát si to ani neuvedomujú.

Neustále počúvame o jej výhodách, no len málokto sa zamyslí nad tým, či je naozaj taká nevyhnutná. Od dvadsiateho prvého storočia sa stala súčasťou každej domácnosti. Z každej strany sa na nás valia výtobytky modernej technológie. Všetky tieto vynálezy nám otvorili obzory. Nevedomosť, neinformovanosť v okolitom svete je už minulosťou. Zdá sa to byť jednoduché. Ak sme hladní, objednáme si jedlo, alebo ak sme nešťastní, zavoláme si blízkeho. Nanešťastie, aj technológia má svoje negatívne stránky. Často ju uprednostňujeme pred učením, povinnosťami a dokonca aj rodinou či kamarátmi.

Verbálna komunikácia postupne zaniká. Milióny detí po celom svete majú v obľube pozeráť televíziu so svojou rodinou. Na čo tým chceme poukázať? Na to, že by sme tie drahocenné chvíle s rodinou mohli zaplniť prechádzkou v parku alebo hraním spoločenských hier. Naši rodičia nebývajú v práci celé dni na to, aby sa potom zavreli v izbe, ale na to, aby sa venovali svojim deťom. Prečo im to taktiež neoplácame? Málokto by si spomenul na narodeniny svojho blízkeho bez upozornenia na Facebook-u. Miesto našich ľudských spojníkov sa obracame na tých elektronických. Koľkokrát za deň držíte v rukách mobil či myšku? A koľkokrát ruku kamaráta? Kedysi to bolo úplne inak. Deti sa spolu hrali na ihriskách, trávili viac času s rodinou a častejšie čítali knihy. Ešte ako dieťa som sa tešila, keď sa prevetrám vonku, keď sa zahrám na schovávačku či naháňačku, keď strávim svoj čas s priateľmi a rodinou. Žiaľ, dnes to tak už poväčšine nie je. Mobilné telefóny nás väznia vo svojich pazúroch. Určite ste už aj vy videli deti, ktoré namiesto komunikácie s ostatnými venovali svoj čas telefónom. Odložme počítače, tablety, vypnime televízor a poďme svoj čas stráviť rozumnejšie. Nestojí to predsa za to? Život nám plynie pomedzi prsty. Z prvého dňa na druhý, z druhého na tretí a ani si to neuvedomujeme. Internet je dobrá vec, pokiaľ ho nestaviame na prvé miesto.

Pokúsme sa o udržanie rovnováhy. Elektronické prístroje nie sú vinníkmi, ale my a náš prístup. Skúsme vypnúť našich neživých pomocníkov na jeden deň. Stačí len jeden deň a som si istá, že potom uvidíme ten rozdiel.

Petra Masárová, kvarta

Umenie je potravou duše

(Úvaha)

Umenie je vizuálne alebo audiofonické stvárnenie ľudských predstáv. Umenie sú črty štetcom tvoriace určité posolstvo alebo aj súzvuk tónov udávajúcich melódiu. Umenie sú vy-

tvarované obrysy sôch v priestore, ale aj slová podnecujúce našu fantáziu. Umenie je vyjadrenie človeka, čo považuje za krásu. Rozhliadla som sa okolo seba a vo všetkom, na čo som sa pozrela, som videla umenie. Prútený košík na kraji môjho stola: prepletanie prútov v pravidelnosti počas tvorby vo finálnej podobe predstavuje estetické vlnenie. Starý zošit: dizajn jeho obalu pozostáva z roztrúsených nezábudiek a motýľov poletujúcich pomedzi ne. Na stene visia fotky z minuloročného kalendára. Aj práve to, že fotograf dokáže kvalitne zachytiť situácie, ktoré vyčaria človeku na tvári úsmev, je umenie. Takmer všetko okolo nás je umenie. Od drobných magnetiek od kamaráta, cez hudbu v rádiách až po monumentálne architektonické stavby. Dá sa povedať, že v umení žijeme.

A to, na čo sa každý deň pozeráme, určite ovplyvňuje aj nás samotných. Minimálne tým, že si o každom osobitom štýle umenie utvoríme svoj vlastný názor. Vyberáme si spôsob estetiky, ktorá nám lahodí najviac a potom sa jej otvárame. Počúvame hudbu, ktorá sa nám páči, pozeráme filmy, ktoré sú podľa nášho štýlu, čítame knihy zaoberajúce sa podobnými myšlienkami ako my. Umenie nás ovplyvňuje, či už sme si toho vedomí alebo nie. Je predsa prirodzené, keď si pri rytmickej hube dupkáme nohou, že sa pri expresívnom obraze zamyslíme, čo tým chcel autor povedať alebo sa pri dojemnom filme rozplačeme. Avšak umenie nás ovplyvňuje i dlhodobo. Mohlo by sa prirovnáť k potrave duše, ktorá určuje hodnotu a druh energie. Človek, ktorý počúva rýchlu, impulzívnu hudbu, bude viac rezolútnej ako človek uprednostňujúci klasiku, pri ktorej si odpočinie a zregeneruje.

Na umenie ako potravu duše by sa však dalo nahliadať aj z druhého ohla pohľadu – z umelcovho. Ak sa autor ponorí do svojej práce, nachádza akoby vnútorný pokoj. Je to jeho oáza šťastia. Vyjadrovanie myšlienok jazykom, ktorý pozná lepšie než materinský, je druh rozprávania, pri ktorom sa umelec cíti ako s priateľom, zverujúc sa mu, či ho niečo trápi alebo naopak, činí šťastným. Ako povedal istý svetoznámy spisovateľ: „Umenie je činnosť, ktorá umožňuje človeku vedomo ovplyvňovať druhých prostredníctvom istých vonkajších znamení tak, aby v nich vyvolal alebo oživil pocity, ktoré sám zakúsil.“ To zobrazujú výsledné diela.

Ak sa pozrieme do histórie, zistíme, že umelci stvárnili filozofiu danej historickej éry. Z toho vyplýva, že podľa spôsobu výtvarnej formy vieme odhadnúť dobovú mentalitu. Napríklad pri renesančnom umení vidíme, ako sa od kresieb znázorňujúcich božstvo prešlo k obrazom zachytávajúcich človeka. Renesancia je známa ako prelom v ľudskom zmysľaní, keď ľudia začínajú uznávať humanizmus. Takisto aj pri barokových sochách anjelikov – šantiacich a objemnejších. V baroku bola symbolom bohatstva plná postava a čulý život. Síce toto sú príklady toho, ako ľudia ovplyvňovali umenie, no práve umelci častokrát spôsobovali zlomy v samotnom ľudskom zmysľaní, a tak postrčili ľudstvo ďalej: Johann Sebastian Bach obohatil malátne tóny a perspektívu akordov, a tak otvoril dvere do veľkolepého rokoka. Alebo Leonardo da Vinci – jeho obrazy pozdvihli svet z gotickej mozaikovitosti k renesancii a zobrazovali človeka v celej jeho trojrozmernej kráse.

Umenie a ľudstvo idú ruka v ruku. Umenie vplýva na človeka rovnako ako človek na umenie. Ono je dôležitou nášho života. Bez neho by bol život tichý a prázdny. Ľudia mali už od počiatku náklonnosť k umeniu. Vypíňali ním svoje dni a okolie, v ktorom prežívali a žili. Cez umenie si tvorili svoje domovy, rozprávali sa, vyjadrovali svoje názory. Krásne to zhrnul Ján Kostra, slovenský básnik a maliar, ktorý povedal, že život je veľké krásne umenie.

Zuzana Lahová, kvarta

Rodný môj kraj

(Umelecký opis)

Blúdím prstom po mape. Môj pst sa zastavuje na krajne nie práve veľkej ani na prvý pohľad veľmi výnimočnej. Leží v srdci Európy, učupená v okolí svojich veľkých bratov. Bez morí či hlbokých jazier, no práve ona si vyžiadala moju pozornosť. Mapa sa zmenila na obraz ponorený do šera. Všetko spí ani lístok sa nepohne. Niečo sa však začalo meniť. Snečné lúče začínajú natáľhovať svoje ruky. Vykúkajú spoza kopcov a snažia sa obaliť celú krajinu do zlatej priadze. Snečné divadlo sa môže začať.

Roztopašné dotyky chytajú do pasce ako prvý východ našej krajiny. Jemne hladia striešky utešených domčekov natlačených jeden vedľa druhého. Nežne sa dotýkajú vrcholov hôr a presvecujú celú lesnú ríšu. Zvieratá vykúkajú spoza skrytých domčekov. Nedočkávané vtáky spustili svoj ranný orchester, a tým prebúdzajú posledných spáčov. Metropolu východu zalieva bledý deň. Medzi prvými sa dostal k Domu svätej Alžbety. Kamenná pevnosť rastie zo zeme skala po skale. Dvíha sa do nebies. Jeho vežičky ozdobené zložitými dielami sa ťahajú vysoko do výšin. Mozaikovité obloky vytvárajú svetelnú hru. Z kostola sa začali ozývať prvé hlasy. O chvíľu už počuť len ťažké dunenie masívneho zvonu. Neďaleko Mesta kultúry sa rozprestiera rozsiahla vodná hladina Zemplínska Šírava. Široké pozemné nebo stojí bez jediného sčerenia vody. Belasý povrch volá návštevníkov do svojej vodnej slučky. Okolité vyvýšeniny sú posiate zelenými smrekmi a farebnými sukienkami kvetov.

Žiarivá guľa na oblohe presúva svoju pozornosť do stredu našej krajiny. Skalnaté vrchy hôr plávajú v mliečnom kúpeli vysoko nad zemou. Toto prírodné divadlo nemôžu prekonať ani bľiace plamene ranného slnka. Vytrvalí turisti si už merajú s horami svoje sily. Svieži horský vzduch obmotal celú krajinu do čistého sna. Svoje kúzla začína ukazovať aj vietor. Rozstrapatil zelený koberec v malebných dedinkách, ktoré sa topia v žiare brieždenia. Všetko naberá svoju silu. Lupienky na farebných poliach tancujú baletné hry. Štebotavé stromy si už začali klebetiť o novinkách z prírodnej krajiny. Hlboko v horách už počuť žbľnkot vody premiešaný so zvukmi zverí. Dva malé pramene splynuli v jednu mohutnú riekú so životom. Svoju cestu si vybudovala skrz veľké mestá aj malé dedinky. Snečné divadlo netrvá dlho a presúva sa na západ.

Kvapôčky rosy unikajú dostratena tak, ako uniká príroda navôkol. Z prírodného kraja majestátnych hôr sa stáva rovina. Malé domčeky sa menia na hrubé budovy firiem. Vetrík sa však nenechá zastaviť a roztopašne uteká cez úzke uličky. Bláznivo sa predbieha s riekou, ktorá sa narodila v útrobach Čierneho lesa. Ich dráha je kľukatá a plná zákrut. A kto vyhrá? Nevedno. Biela pevnosť so štyrmi červenými čiapočkami si vzala pod ochranu celé mesto. Týči sa vysoko na brale a dozerá na svoje deti. Nad riekou visí časť z jej potomstva. Štyria mostoví bratia stoja ticho bez slova už celé desaťročia. Mesto na Dunaji sa zobúdzá so štrbavým slniečkom. Svieta do betónovej džungle sídlisk, obývačiek, detských izbičiek. Malé veľké mesto sa už topí v zlate. Celá krajina sa prebudila a môže sa vrátiť do svojich kofají. Baletná hra sa začne znova zajtra.

Katarína Hollosyová, 3. A

Slovenské školstvo mojimi očami

(Úvaha)

Spýtajte sa takmer akéhokoľvek slovenského školáka, či rád chodí do školy. Bez hlbšieho zamyslenia takmer každý mladý Slovák odpovie negatívne. Negatívny postoj k hlavnej vzdelávacej inštitúcii z pohľadu študentov považuje za normálny a celkom prirodzený. Zo strany detí je škola vnímaná ako zlodej času a hlavná príčina stresu. V dnešnej dobe je stres považovaný za bežnú súčasť moderného uponáhľaného sveta. A pritom sme si všetci plne vedomí dôsledkov stresu: nadmerná intenzita vypätých situácií negatívne vplyva na zdravotný stav každého z nás, patrí k hlavným príčinám civilizačných ochorení.

Škola bez stresu a spokojný žiaci v školských laviciach? Ako sa môže žiak cítiť spokojne v spoločnosti rovnako demotivovaných spolužiakov a nespokojných vyučujúcich? Predstavujú žiaci s úsmevom na tvári za dverami školy len fiktívne sny? Inde vo svete žiarivé tváre školákov predstavujú realitu. Nasadnime na lietadlo a leťme 1500 kilometrov na sever. Krajina tisícich jazier je povestná svojím kvalitným a efektívnym školstvom. Šikovní žiaci sú produktom kvalitného a prepracovaného školského vzdelávacieho systému. Nadpriemerné výsledky v medzinárodných testovaniach hovoria sami za seba. Od pobrežných miest cez malebnú jazernú krajinu, všetky vzdelávacie zariadenia dosahujú rovnakú úroveň. To zabraňuje nezhodám medzi žiakmi navštevujúcimi rôzne školy a regionálnymi rozdielmi. Pre mladých Fínov sú počas prvých deviatich rokov školskej dochádzky hodnotením ich vedomostí, znalostí a zručností jedine slová učiteľa. Nevlastnia žiacke knižky s nie vždy objektívnym číselným hodnotením. Nezažívajú doma vojnu potom, ako donesú zlú známku. Všetci by sme si priali stráviť ráno pod perinami aspoň o pár minút dlhšie. Fínsky žiaci to majú povolené, ba prikázané. Dosahujú fantastické výsledky aj napriek tomu, že v školských laviciach strávia menej času ako je európsky priemer. Sú dôkazom toho, že čas strávený zahrievaním školských stoličiek nie je priamoúmerný kvalite a kvantite nadobudnutých vedomostí. Vyčerpaný vyučujúci neudrží celé hodiny pozornosť duchom neprítomného žiaka s myslou kdesi pri počítačových hrách. Ale učiteľ bez nadšenia a chuti do práce, neprinúti študenta vnímať učivo ani štyridsaťpäť minút. Preto je učiteľ jednoznačne najdôležitejším faktorom vplyvujúcim na kvalitu vzdelania.

Vyučujúci je základnou stavebnou a funkčnou jednotkou školstva. Rovnako ako stabilita konečnej stavby závisí od kvality a odolnosti stavebných materiálov, školstvo a možnosti vzdelávania závisia od učiteľov. Pre dobré školy sú nevyhnutní dobrí učitelia.

Učiteľ býval v minulosti veľaváženou a dôležitou osobou v každej obci. Učiteľ predstavoval vzdelaného, inteligentného človeka rozdáajúceho svoje poznatky, ale aj skúsenosti pozbierané počas života. To bola minulosť, ale aká je súčasnosť? Časy, keď sa k učiteľovi pristupovalo ako k autorite a ľudia si učiteľov vážili, sú už za nami. Pritom skrotiť krdel dnešných detí je omnoho náročnejšie. Zvládnuť neposedných prváčikov či upokojiť hormóny pubertiakov, žijúcich vo virtuálnom svete, si žiada vytrvalého a húževnatého učiteľa. Dnes je nesmierne náročná práca učiteľov nedostatočne cenená. Nejde len o výšku finančného ohodnotenia, ale aj o celkový prístup spoločnosti k učiteľskej profesii. To platí aj pre žiakov. Z našej strany by si vyučujúci zaslúžili viac úcty, pokory. Nie každý je našou šálkou kávy, ale

napriek tomu si nepekne, krivé slová nezaslúži.

Sťažností na adresu vyučujúcich je viac než dosť. Nuž, učitelia sú takí ako ich platy. A finančné ohodnotenie učiteľskej profesie je v našej rodnej krajine úbohé. Priemerný mesačný plat učiteľa je minimálny oproti výške mesačnej mzdy takmer akéhokoľvek vysokoškolsky vzdelaného človeka. A vraj nie sú peniaze. Financie získané vyberaním daní od občanov nájdu svoje uplatnenie pri podpore chudobných, príspevkoch na dopravu, stavbu diaľnic... Nebolo by rozumnejšie financie investovať do školstva? Nehovorím o kúpe ďalších tabletov do škôl v chudobných regiónoch, ale o zvýšení plátov učiteľov a nákupe učebných pomôcok. Vzdelaný národ má oveľa menší podiel chudobných občanov vyžadujúcich finančnú podporu od štátu.

Lepšie finančné ohodnotenie učiteľskej profesie zvýši jej atraktivitu. Dnes sa do pedagogiky hrnú ľudia, ktorí nevedia, akým smerom sa má ich cesta životom vydať. Či ľudia, ktorí nedosahujú potrebné zručnosti a nadanie na budovanie svojej vysnívanej kariéry. Našťastie sa nájdu aj takí, ktorých srdce bije pre deti a ich vzdelanie. Ľudia, ktorí si prácu za katedrou vysnívali a dnes odovzdávajú vedomosti študentom s nadšením a úsmevom na perách. Žiaci majú dokonalú schopnosť vycítiť, keď učiteľ svoju prácu zanietené miluje. Keď sa učiteľ pozerá na svoju ako na poslanie, je si vedomý toho, že predkresľuje budúcnosť stoviek až tisícok slovenských občanov. Tí sú budúcnosťou našej krajiny.

Všetci chceme, aby sme my, naše deti i vnúčatá každý deň vkročili do školy s úsmevom a žiariacimi očami. Všetci chceme, aby vzdelávacie inštitúcie na Slovensku ponúkali kvalitné vzdelanie a úspešnú budúcnosť pre nás a naše deti. Vieme, že na to všetko potrebujeme dobrých učiteľov. A dobrí učitelia potrebujú adekvátne podmienky na čo najlepšie vykonávanie svojej práce. Zlepšením podmienok a zvýšením mzdy prilákame do školstva šikovných a inteligentných mladých ľudí, čo bude mať za dôsledok skvalitnenie školstva.

Rada pečiem a keď pripravujem akúkoľvek sladkosť, sú pre mňa prioritou kvalitné ingrediencie. Vajcia z voľného výbehu (alebo priamo z babkinho dvora), holandské kakao, ovocie zo záhrady a poctivý med priamo od včelára. Nikdy však nezabudnem na najdôležitejšiu surovinu, to najvoňavejšie korenie, lásku, s ktorou koláčik pripravujem. Výsledok je vždy neuveriteľne lahodný.

Rovnako, keď budú pred tabuľou s kriedou v ruke stáť dobrí učitelia, budú aj žiaci dosahovať skvelé výsledky. Tým pádom sa nebudeme musieť hanbiť za žiakov s nulovou čitateľskou gramotnosťou. A ak k poznatkom vyučujúci primieša aj štipku lásky, mladá generácia bude nielen vynikať nadpriemernými vedomosťami, ale aj žiť s vnútorným pokojom. A tá mladá generácia predstavuje budúcnosť štátu. Len vďaka rozumným občanom môžeme neustále zveľaďovať prostredie a zvyšovať životnú úroveň. Naša krajina ležiaca v srdci Európy stále stojí niekoľko krokov za najvyspelejšími štátmi, ekonomickými a politickými lídrami. Za vyspelou západnou a severnou Európou stále zaostávame nielen výškou hodnoty hrubého domáceho produktu. Všetci túžime (a veríme), že sa Slovensko zaradi do kruhu najvyspelejších krajín a budúcnosti budeme žiť lepším životom.

Venujme vzdelávaniu viac pozornosti, času a finančných prostriedkov. O pár rokov sa nám to zúročí vo forme lepšieho Slovenska.

Nina Bučeková, kvarta

Slovenské školstvo mojimi očami

(Úvaha)

Škola. Výchovno-vzdelávacia inštitúcia. Definícia školy zo slovníka by mala zodpovedať realite. Škola by nás mala pripraviť na život po nej. No je to v skutočnosti tak?

Vyššie polovica ľudí je zástancom názoru, že sa slovenské školstvo posunulo vpred. No pravdou však zostáva, že sa úroveň školstva na Slovensku za posledných 25 rokov badateľne nezmenila, čo však neznamená, že nie je čo meniť. Nápadov na vylepšenie je tu viac než dosť a potrebujeme ich ako soľ.

Každý človek prechováva na školstvo iný názor. Každý má so školou iné skúsenosti. Vzdelanie, ktoré nám je v mladosti dopriate, by nám malo zaručiť stabilitu, rozvoj a perspektívu v našom budúcom živote. V mladosti, túžiac získať vysokoškolský titul, ktorý by odzrkadľoval naše vedomosti v danom odbore, sa náhlime za čo najlepšimi výsledkami. Myslíme si, že tituly nám pomôžu prebojovať sa k úspešnej kariére. No na čo nám bude titul, ktorý nám po ukončení štúdia udelí škola, ktorá má nepostačujúcu kvalitu vyučovania?

Slovenské školy často nedosahujú úroveň tých zahraničných, čo spôsobuje únik chytrých mozgov do krajín s vyššou kvalitou vyučovania. Ľudia, ktorí vyštudujú školu v inej krajine, tam často zostávajú aj po ukončení štúdia, pretože dostanú zaujímavú pracovnú ponuku. Títo absolventi s potenciálom zmeniť našu krajinu k lepšiemu, sa tak do svojej rodnej vlasti už viac nevrátia. Na Slovensku tak zostáva mnoho absolventov, ktorí vyštudovali často nevyhovujúci odbor, kde nezískali viac vedomostí, skúseností a šikovosti na podporu rastu Slovenskej republiky. A tak naša krajina nenapreduje tak, ako by sme si to predstavovali.

Mnohí naši učitelia si uvedomujú realitu a majú záujem o vylepšenie školstva. Nie všetci sú zžití s funkciou, ktorú školstvo v našom štáte zastáva. Aj preto sme sa v poslednom čase stretli so štrajkom učiteľov, ktorí tak márne čakajúc vyhľadali obrat v slovenskom školstve. Vzdelávací systém, ktorý naplňa predstavy len malej časti zamestnancov škôl a pritom vyžaduje, aby ho akceptovali všetci, nemôže fungovať. Mali by sme sa snažiť prispôbiť ho tak, aby vyhovoval väčšine: učiteľom, rodičom a v neposlednom rade aj žiakom a študentom. Osobne si myslím, že by sa mal klásť väčší dôraz na matematiku a prírodné vedy, ktoré sú často základom ďalších vedných odborov. Ak chceme vychovávať mladých vedcov, potrebujeme vyučovanie formou teórie prepojenej s pokusmi, ktoré by prispeli k lepšiemu pochopeniu a zapamätaniu učiva. Budovaním vlastných skúseností sa prebúdzajú v žiakoch záujem a zvedavosť, ktorá je stredom pre ďalší rozvoj osobnosti.

Toto je len začiatok nových nápadov. Ak sa poučíme zo skúseností v iných krajinách, prvé zmeny môžu byť celkom rýchle. A z nás sa raz stanú múdrejší, inteligentnejší a samostatní mladí ľudia, ktorí sú schopní poradiť si v živote. Pomôžme učiteľom, aby ich snaha nebola márna. Nápadov majú neúrekom, veď sami predsa najlepšie vidia, čo funguje a do čoho sa neoplatí investovať svoju energiu. Potrebujú len podporu, trochu času a finančné prostriedky pre prvé viditeľné výsledky. Pritom zmeny nastanú len vtedy, keď si uvedomíme, kam sme dospeli, spojíme sily a začneme robiť veci inak. Možno naša nádej nezanikne.

Nina Hečková, kvarta

Nemám ju rada, ale musím s ňou žiť

(Charakteristika personifikovanej vlastnosti)

Lenivosť. Vládkyňa, ktorá všetky moje pokusy o prevrat a zosadenie z trónu ľahko preľstí. Miluje vládnuť a každý deň si dokazuje svoju obrovskú silu. Časť svojich rozumov dostáva od svojej najlepšej kamarátky - vytrvalosti. Keď ma presviedča, aby som si išla pospať, vie byť dotieravejšia ako morská siréna. Po dosiahnutí svojho úmyslu ešte stále neprestáva pracovať. Práve naopak, začne ma presviedčať, že oddychu nie je nikdy dost.

Zaujíma sa o dianie vo svete, avšak vždy v ten najnevhodnejší čas. Keď si je vedomá faktu, že som veľmi zaneprázdnená a tablet zapínam len pre zistenie suplovania, začne byť tak zvedavá, že by sa vyrovnala hocktorej dedinskej klebetnici. Keď už som pripravená vypnúť onen technologický výdobytok, zaumieni si, že bude pre mňa veľmi prínosné, keď si pozriem nejaké aktuality zo sveta. Keďže nechcem byť neslušná, túto ponuku neodmietam. Lenže letmé pozretie správ jej nestačí a snaží sa zo mňa vyťažiť maximum. Zrazu sa prichytím, ako už hodinu surfujem po internete a striedam jeden webový portál za druhým. Najsmutnejšie na tom je, že čítam aj články, o ktoré by som častokrát ani nezakopla.

Raz za uhorský rok sa stane, že nátlaku lenivosti zdatne odolám a všetku technológiu vypnem. Vtedy sa vo mne zapáli plamienok nádeje, zodpovednosti a ja sa začnem pripravovať do školy. V momente otvorenia učebnice sa z kráľovnej gaučingu začne od zlosti pariť a nezahasiloby ju ani lietadlo na hasenie lesných požiarov. Ako vždy, múdrejší ustúpi a zodpovednosť sa vyparí tak rýchlo, že by ju nenašiel ani kráľ detektívov, samotný Sherlock Holmes.

Väčšina ľudí nenávidí pondelky. Ani ona nie je ich skalnou fanúšičkou, ale väčšie vrásky na čele jej vedia vyčarovať sobotné rána. K pojmu sobota ráno má totiž nepríjemnú asociáciu. Je ňou upratovanie, z ktorého sa jej ježia všetky vlasy na hlave. Jeden z jej obľúbených argumentov, ktorý dehonestuje túto činnosť je fakt, že upratovaním porušujeme druhý termodynamický zákon. Nohy jej podrážka skutočnosť, že sa jej ešte stále nepodarilo presvedčiť mojich rodičov, že upratovanie je smrteľná choroba. V to inkriminované ráno jej potom nič iné nezostáva, než čušať v kúte ako poslušný psík a počkať, kým túto smrteľnú chorobu odpracem z nášho pohodlného života.

Doma je moja lenivosť známa firma, ale v spoločnosti by ju len ťažko niekto spoznal. Ako majsterka sveta v pretváрке sa mihnutím čarovného prútika transformuje na zodpovednosť, svedomosť a jej úhlavnú nepriateľku pracovitosť. Vie byť tak presvedčivá, že by sa úspešne dostala do nominácie na Oscara v kategórii herečka. Akonáhle sme osamote, strhne svoju dokonalú masku. Pohodlne sa uvelebí vo svojom kráľovstve a rýchlosťou svetla sa vrhne na to, čo jej ide najlepšie. Presviedča ma, že alfou a omegou úspešného života je staré a dobré nič nerobenie.

Kamila Jarábková, 3.A

Maturita - formalita?

Maturita. Skúška dospelosti. Záver hororového filmu zvaného štúdium. Počkala si aj na nás. Hnusoba bezcitná!

Aspoň jej písomná časť. Konkrétne ja samotná som prežila angličtinu a slovenský jazyk a literatúru. A po skúsenostiach z 15. a 16. marca 2016, musím povedať: maturita žiadna formalita, ale dôležitá a náročná skúška, na ktorú je dôležité sa dôsledne pripravovať celé štyri roky. Nie, že by nám to učitelia nehovorili. A keby len raz! Ale kto by si vzal ponaučenie. Ja nie! A musím povedať, že ma to dobehlo. Tak ako aj nedôsledná príprava na všetky predmety, obzvlášť na konci školského roka. Pri vyplňaní prihlášky na vysokú školu sa tak veta "To nevadí, mne trojka stačí..." razom zmenila na "Och, nie, ako som to mohla tak nechať, veď to sa dalo opraviť!" Škrie vás to o to viac, keď zistíte, že veľa nechýbalo a mohli ste ísť na VŠ bez prijímacích skúšok. Stačil by na to o málo lepší priemer. Opäť, nie žeby nás pred tým nevarovali. Aké boli maturity z matematiky prezradiť neviem, ale myslím, že sa matematikári opäť raz poriadne potrápili. Mňa, našťastie, vytrápila „iba“ slovenčina a angličtina. Najprv nás čakala maturita zo slovenčiny. Ja som sa rozhodla pre on-line verziu a neľutujem ani náhodou! Keď viem výsledky už poobede po dopísaní slohu, zatiaľ čo moji spolužiaci musia čakať do konca mája, je to pre mňa oveľa pokojnejšia voľba. Ako každý rok aj tentokrát sa v teste nachádzali už očakávané chytáky a otázky, ktorých správnu odpoveď vedel len ten, čo test vymýšľal. Nesmeli chybať aj otázky celkom zbytočné absolútne nesúvisiace z preberanými učivami. Na druhej strane treba povedať, že boli úlohy aj z preberaných učív, ktoré som podcenila a nepripravila sa na ne, lebo som ako naivný prorok verila, že ich tam, skrátka, nedajú. Príklad? Vývoj jazykov. Kto mohol tušiť, že sa budú zaujímať o západný indoeurópsky jazyk? O niečo tak zbytočné a nepotrebné? Na moju hanbu aj celkom logické. Germánsky. Sloh bol v celku zvládnuteľný, ak ste boli pozorní pri preberaní jazykových štýlov a jednotlivých útvarov. Myslím ale, že mohli byť k témam vhodnejšie útvary. „Dnes mám rande so svojim mestom“ bolo zadané ako rozprávanie, ja si myslím, že to je celkom výzva. Ak by to ale bol opis, určite by som si to vybrala. Nakoniec u mňa zvíťazila charakteristika „To najkrajšie bolo v nej/v ňom ukryté“ a práve to by mi viac sedelo ako rozprávanie. Obavy som ale mala z rýchlo plynúceho času. Nakoniec sa ukázalo, že sa nebolo čoho báť. Na sloh zo slovenčiny je času dosť! Inak to bolo zo slohom z angličtiny. Pretože nemáte možnosť a ani čas písať na koncept, musíte sa o tú správnu gramatickú konštrukciu viet a zároveň úpravu textu snažiť hneď na čistopis. Na tohtoročných maturitách tiež nastal problém so znením témy. „Holidays, traditions and customs“. Mnohým študentom sa podarilo zle si preložiť slovíčko holidays ako prázdniny, zatiaľ čo z kontextu vykúka ako sviatky. Mne sa, našťastie, podarilo zostať pri zvykoch a tradíciách, ale len z jedného jediného dôvodu. Nemala som na to čas! Nemala som čas sa k prázdninám v eseji vyjadriť - na moje veľké šťastie. Test z angličtiny. Tá najohavnejšia zbraň v rukách NÚCEM-u! Ako aj minulý rok, aj tentokrát sa im podarilo vytvoriť test, nad ktorým si lámalo hlavu nemálo študentov i profesorov. Nielenže obsahoval často až záhadné odpovede, ale viackrát bolo možné použiť aj rôzne synonymá. Ktoré, je ale podľa NÚCEM-u to správne, vedel len málokto. Dôslednou prípravou na tohtoročný test by ste museli stráviť celé týždne, nehovoriac o tom, že slovenčina by musela ísť bokom.

Tí, čo test zostavovali, si ale nad ním až tak hlavu nelámali. Tri zo šiestich článkov boli z jedného a toho istého čísla (septembrového) časopisu Hallo. Aj tento rok sa tak žiakom a učiteľom javí, že test, ktorý má otestovať, čo všetko žiaci vedia, sa skôr snažil poukázať na to, čo všetko nevedia. Napriek tomu si myslím, že maturitnú skúšku nie je vhodné podceňovať. A najmä tú písomnú. Pretože rozhoduje o priebehu tej ústnej. Nanešťastie nás ešte očakáva ústna skúška pri zelenom stole zo štyroch, pre niektorých z piatich maturitných predmetov. Nielenže nás preto bude čakať dvojnásobné množstvo učiva, ale do začiatku júna nám pribudne aj niekoľko látok zo slovenčiny i angličtiny. Zvládnuť sa to ale, údajne, dá a my sa určite nechceme nechať zahanbiť. Keď to zvládli tí pred nami, musíme sa s tým popasovať ako najlepšie vieme aj my.

Kaja, 4. A

Maturitný Exit poll

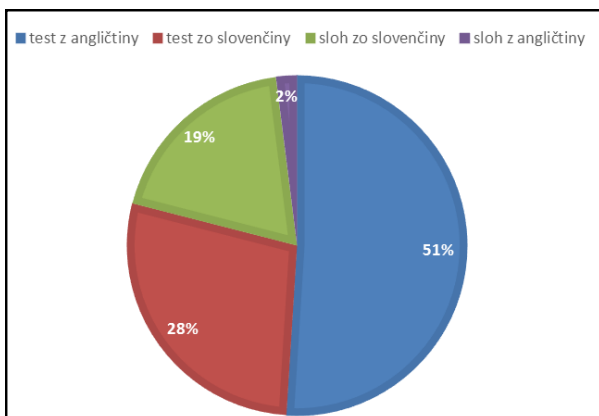
1. časť písomných maturít - písomná. Krátko pred tým sme mohli byť aj svedkami parlamentných volieb, ktoré sa konali v našom štáte. A do tretice sa v maturitnom ročníku na matematike vyučuje štatistika. Tieto tri faktory mali za následok vznik „maturitného Exit poll-u“, ktorý sa v našom Gymkáči objaví historicky prvýkrát. Spolužiakov zo 4.A a oktávy som sa po písomných maturitných skúškach pýtala rôzne otázky o štúdiu, maturite, ale aj na predmety a vyučujúcich.

Obľúbené predmety

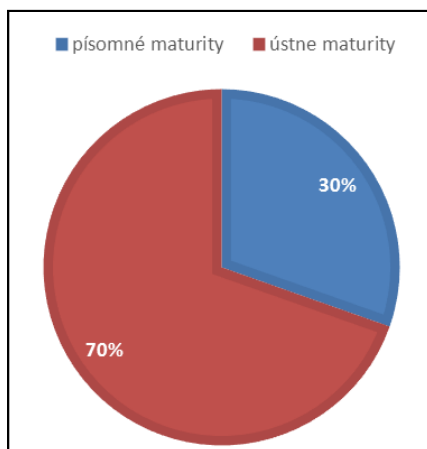
Tento údaj považujem za málo presný, pretože mi mnoho študentov odovzdalo hárok vyplnený z viacerými predmetmi, a preto som ich nemohla brať do úvahy. 100% ale z neho vyplýva, že nás naši profesori vedú k poznaniu, ale aj láske k predmetom, ktoré u nás vyučujú.

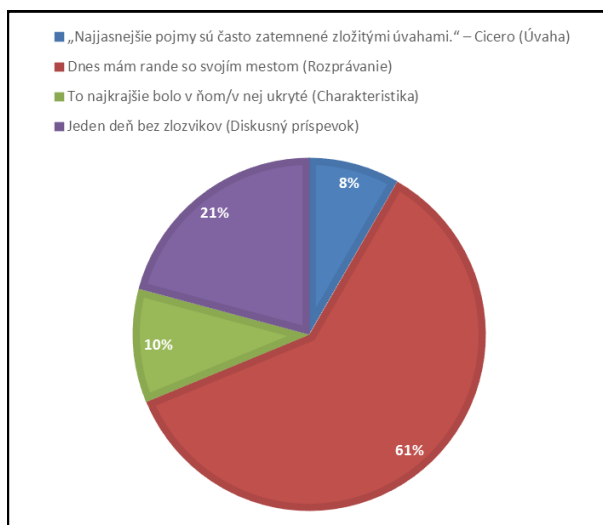
Časť písomnej maturity, ktorú maturanti považovali za najťažšiu:

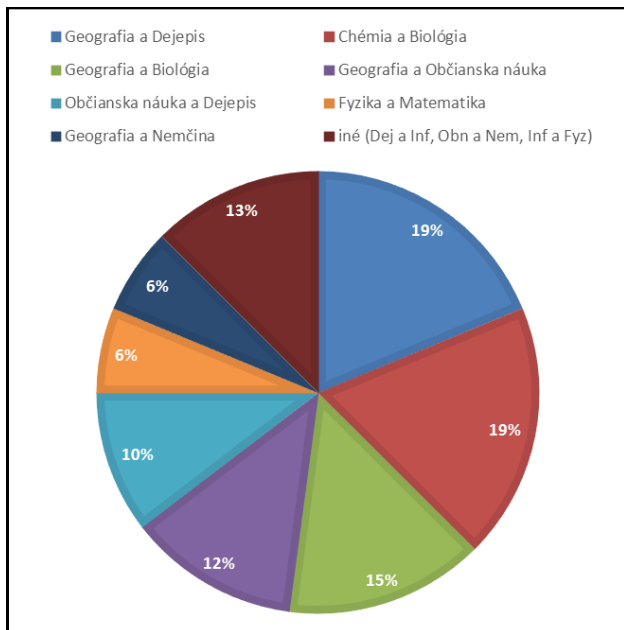
Časť maturít, z ktorej mali väčšie obavy:

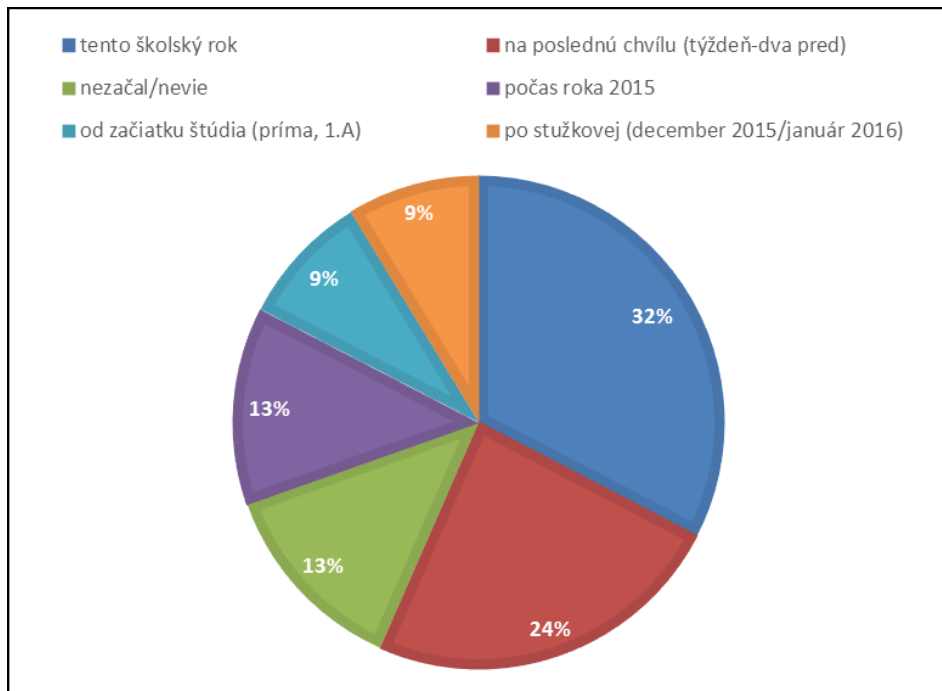
Maturanti si zo štyroch možností písania slohu zo slovenčiny zvolili takto:

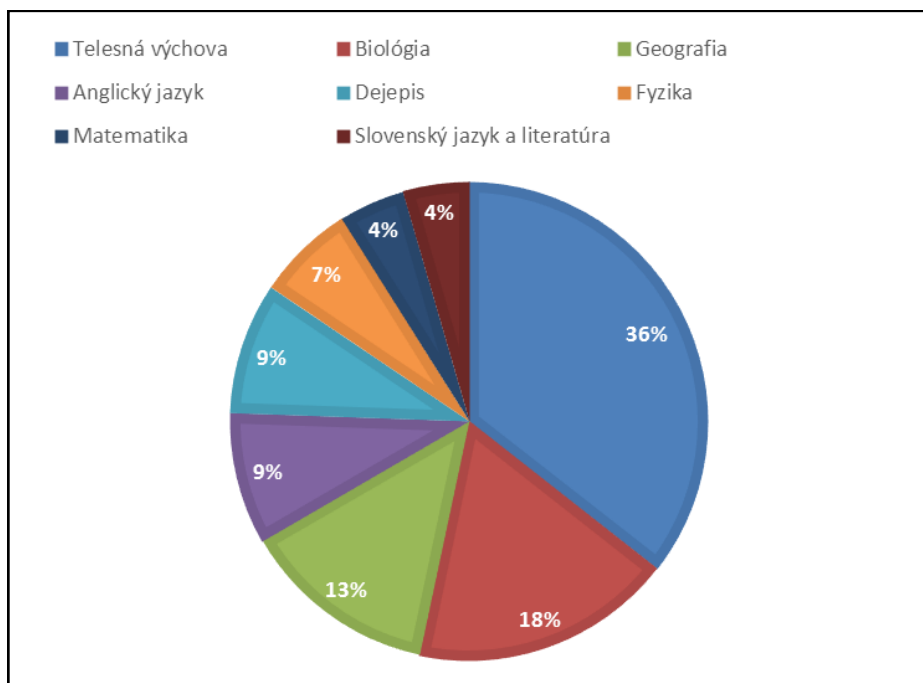
Maturanti si vybrali takéto maturitné predmety:

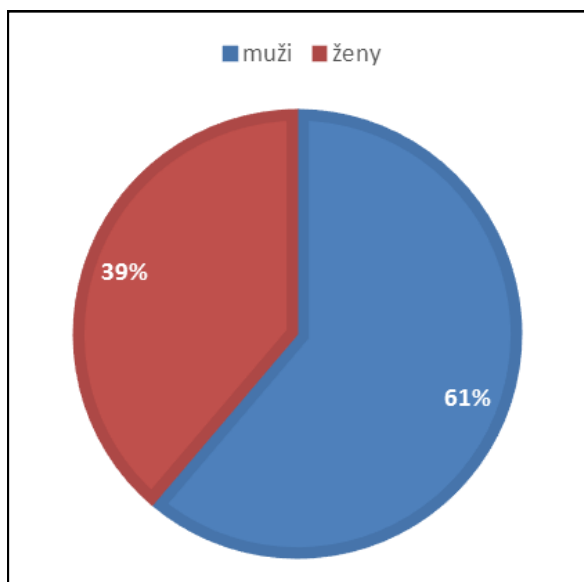
Kedy sa maturanti začali učiť na maturitu (otázka položená v marci 2016):

Ktoré predmety si počas štúdia na gymnáziu maturanti obľúbili:

Z tohtoročných maturantov sú:

Zopár názorov študentov po písomných maturitných skúškach (marec 2016):

Ako vnímate ústne maturity, ktoré vás len čakajú:

„Mám strach, no beriem to tak, že maturity sú ako preliezť plot, keď neprelezieš, tak ťa cez neho prehodia :-“

„Určite sú menším stresom. Od testu neviete čo očakávať.“

„Bojím sa, že si vyťahnem ťažkú tému alebo dostanem okno.“

„Zatiaľ to zvládam.“

Aké máte pocity z písomných maturít, ktoré máte za sebou:

„Dost' zlý. Slušne povedané.“

„Vôbec z nich nemám dobrý pocit, test bol o niečo ťažší než pominulé roky aj témy na slohoch, ale verím, že sme to všetci úspešne zvládli.“

„Slovenský jazyk sa mi zdal dobrý a mám z neho dobrý pocit. Anglický jazyk bol pre mňa veľmi náročný.“

„Mohol som byť aj lepší.“

„Dobrá=3.“

„Som zo seba sklamaný.“

Čo by ste NÚCEM-u vytkli:

„To, že na slohy zo slovenčiny boli od vecí žánre pridelené k témam.“

„Nech sa toľko nepechoria, lebo všetkého veľa škodí.“

„Vytkla by som im to, že sa ani tak nezameriavajú na vedomosti ako na to, ako nachytať študentov, čo neodzrkadľuje ich vedomosti, ale pozornosť a schopnosť zvládať stres a pokojne uvažovať.“

„Nič!“

„Snažia sa ukázať, čo nevieme.“

„Niektoré otázky v teste sú totálne hlúposti.“

„To, že žiaci sa menia, ale ich vedomosti sú vo 4. ročníku rovnaké ako predošlých študentov. Preto by mali byť testy aj rovnako náročné a nie z roka na rok ťažšie.“

„Aby si zistili, aké učivo sa na stredných školách preberá.“

„Chytáky...“

„Zbytočne dlhé ukážky a nepodstatné veci, ktoré na testoch vyžadujú.“

„Nejasné zadania a nejasne kladené otázky.“

„Väčšiu ohľaduplnosť pri odpovediach. - ANJ“

„Nemá zmysel niečo Núcem-u vyčítať, ja ľutujem budúcich maturantov.“

„Súcem.“

„To, že nezverejnia výsledky na internete a musíme potom čakať tesne pred ústnymi na výsledky, ktoré sú aj tak iba číselné, takže sa reálne ani nemôžeme na svojich chybách poučiť.“

„Tento rok nič.“

„Všetko, čo sa len dá.“

Čo si myslíte o téme na sloh anglického jazyka:

„Síce bola téma pekná, ale takáto téma na opinion essay nebola veľmi dobre určená pre mladých ľudí. Minulé roky boli lepšie témy.“

„Bola písateľná.“

„Sloh priniesol malú vojnu pre slovíčko „holidays“, myslím si, že nezrovnalosť v jeho význame pokazila prácu mnohým žiakom.“

„Nepresne uvedená, keď je žiak v strese, nie vždy rozmyšľa nad druhoplánovým významom slov a chápe ich prvoplánovo.“

„Veľmi dobrá téma aj dobrý žánr. Veľa ľudí sa však pomyľilo a písalo o prázdninách namiesto o sviatkoch, čo ma mrzelo.“

Stalo sa počas písomných maturít niečo, čo vás vyviedlo z miery (niečo, na čo by ste chceli upozorniť budúcich maturantov):

„Treba sledovať čas a nezastavovať sa pri otázkach, aby ste mali všetko dobre.“

„NÚCEM sa stal.“

„Nech neočakávajú neočakávateľné.“

„Píšte v slovných odpovediach k zvrtným slovesám SA!“

„Nebudte v strese.“

„Pre tých, čo budú robiť on-line test: Nezabudnite skontrolovať!!“

„V jednej časti listening boli dve interview!“

„Učte sa!“

„Nie, ja som sa vyviedol z miery sám.“

„Všetko bolo OK a najviac pani Kobolková.“

Kaja, 4.A

Život v zahraničí

Zážitky z Ameriky II.

Ako sa už blíži koniec školského roku a s ním aj dátum letu domov, rozhodol som sa podeliť sa s vami o viac zážitkov z Ameriky, ktoré možno budú dobré pre niekoho, kto tiež rozmýšľa nad cestou do Spojených štátov. Začnem školou. Školy v Amerike majú jednoduchšie učivo ako na Slovensku. Moja rada je vybrať si čo najťažšie predmety, pri ktorých je to aspoň aká-taká výzva (hlavne preto, že ich učia v inom jazyku). Môže sa vám stať (ako sa stalo aj mne), že budete povedzme sextan v triede pre oktávnanov, no aj tak je daný predmet celkom ľahký. Ďalšou radou je hrať športy. Nielenže spoznáte nových ľudí, ale môžete sa aj naučiť hrať športy, ktoré na Slovensku nie sú až tak hrané, ako napríklad americký futbal, baseball alebo golf.

Ak však chcete hrať napríklad baseball, musíte mať dobré známkky, inak vám môžu zakázať ísť na tréningy a dokonca vás vylúčiť z tímu, kým si známkky nezlepšíte. To však nie je veľký problém, keďže učivo tam nie je príliš ťažké. Najťažší predmet je podľa mňa angličtina, pretože robíme tie isté veci ako na slovenčine, ibaže po anglicky. Problémom ani nie je jazyková bariéra, skôr úlohy ako: „Nájdí aspoň dvadsať jazykových prostriedkov a vysvetli, ako pomáhajú pri pokračovaní deja; povedz mi, aké sú interakcie medzi postavami a ako pomáhajú pri posúvaní deja.“ Keď som bol na prvej hodine angličtiny a učiteľka sa ma na niečo takéto opý-tala, ja som iba ostal zarazený a nevedel som, čo jej poviem J.

Deti v Amerike majú problém povedať, že nevedia. Myslia si totiž, že to zníži ich obraz u spolužiakov. Niekedy to však ženú až na „ostrie noža“, hlavne vtedy, keď ich učiteľ skúša a spýta sa nejakú otázku, na ktorú nevedia odpovedať. Radšej si budú vymýšľať, akoby pri-znali, že odpoveď nevedia. To sa mi stalo na hodine angličtiny, kde sa učiteľka spýtala, či vedia, kde je Slovensko. Skoro celá trieda zdvihla ruku napriek tomu, že sa ma mnoho žiakov pýtalo, či je Slovensko vôbec krajina. Fakt, že skoro všetci zdvihli ruku, vo mne vyvolal pocit, že sa iba nechcú priznať, že nevedia, kde Slovensko je. Po hodine som sa preto jedného žia-ka spýtal, či mi môže ukázať na Google mapách, kde sa to Slovensko nachádza. On mi seba-vedomo odvrkol, že by to vedel nájsť aj v noci. Samozrejme, nepresvedčil ma. On si teda ot-voril Google mapy a hľadal Slovensko niekde v južnej Afrike J. Nikdy sa ich však nepokúšajte presvedčať o opaku! Môžu sa uraziť a vy, pravdepodobne, prídete o priateľa. Ľudia sú tu ale veľmi milí, ochotní a aj trpezliví, keď sa snažíte spomenúť si na slovíčko. To posledné sa vám bude stávať iba na začiatku, potom už budete rozprávať po anglicky lepšie ako po slovensky J. Mne sa tiež stáva (aj pri písaní tohto článku), že odsek začnem písať po anglicky a uvedomím si to až po pár vetách, takže ich musím všetky vymazať a napísať ich odznova po slovensky. Aby som to zhrnul, myslím si, že ísť do Ameriky aspoň na pol roka vám pomôže stať sa nezávislým a taktiež vám to niekoľkokrát zlepši angličtinu. Takisto zažijete veci, ktoré by ste možno na Slovensku nezažili a síce sa pol roka zdá byť dlhá doba, ubehne to ako vo-da. Ani sa nenazdáte a už sedíte v lietadle, ktoré smeruje na Slovensko. Odporúčam ešte jednu vec. Nebojte sa vyskúšať nové veci. Ak by som sa bál niečo vyskúšať, rozhodne by som mal o jeden zážitok menej. A určite si spravte denník alebo si niekde zapisujte všetky skúsenosti, ktoré ste mali šancu zažiť. Moji rodičia mi povedali, že keď si tie zápisky po pár rokoch znova prečítam, isto bude pre mňa úžasné znova si spomínať na veci, ktoré som v Amerike zažil.

Matej, kvinta

Pohl'ad do zrkadla...

V poslednom tohoročnom čísle Gymkáča vás zoznámime s našimi najmladšími študentmi – žiakmi prímy. Ich triedu tvorí 12 dievčat a 16 chlapcov. Ich triednou učiteľkou je p. profesorka Silvia Drobná.

ANKETA v príme

Čo sa ti na novej škole najviac páči a čo ti, naopak, príliš nevyhovuje?

D: Páči sa mi tu takmer všetko až na to, že vyučovanie začína skôr, ale dá sa na to zvyknúť.

D: Nevyhovujú mi niektorý učitelia a obedy, ale inak je to super škola.

CH: Páči sa mi, že je tu automat a že v našej triede máme interaktívnu tabuľu. Nepáči sa mi, že tu je taký malý dvor a mohli by sme mať väčšiu telocvičňu rovno pri škole.

CH: Páči sa mi spôsob vyučovania, ale príliš sa mi nepáči veľa tých domácich úloh a mnoho písania.

D: Na toaletách by mali dávať viac toaletného papiera.

Našiel/ našla si si tu nejakú záľubu?

D: Zatiaľ nie, ale možno sa časom nejaká nájde.

CH: Áno, floorball a biologickú olympiádu.

D: Geocaching

CH: Krúžok lego Mindstorm

Ako dlho sa pripravuješ na vyučovanie?

D: Záleží to od toho, či máme ďalší deň písomku alebo od množstva domácich úloh. Ale približne tak 1 hodinu.

D: 3 minúty.

CH: Podľa toho, aké máme predmety, ale zvyčajne to je asi pol hodinu.

D: Podľa toho koľko toho máme. Niekedy sa učím 30 minút a niekedy 3 hodiny.

Ak by si mohol/mohla, zmenil/a by si na škole niečo?

D: Zmenila by som iba začiatok vyučovania a počet písomiek.

D: Dala by som sem automat na Brejky.

CH: 5-minútové prestávky na 10-minútové.

CH: Určite by som zmenil jedáleň na väčšiu.

Kto je tvoj najobľúbenejší profesor/profesorka?

D: Určite je to pán profesor Maľa. Jeho vtipné poznámky dokážu rozosmiať, a tak zlepšiť priebeh hodiny.

CH: Pani profesorka Drobná, pani profesorka Vietorisová, pani profesorka Kobolková.

D: Moje najobľúbenejšie profesorky sú pani profesorka Lenártová a pani profesorka Drobná.

CH: Môj najobľúbenejší profesor je pán Slavomír Maľa pretože dokáže naučiť veľmi dobrou formou rozprávania.

CH: Na 10 000% pán Maľa. Vždy pri ňom viem povedať názor.

Ktorý predmet máš najradšej? Prečo?

D: Angličtinu – lebo si myslím, že je to veľmi užitočný jazyk, ktorým sa dá dohovoriť takmer všade.

D: Telesnú, lebo sa tam nemusím učiť a biológiu, lebo ju budem potrebovať do života ako veterinárka.

CH: Biológiu, pretože ma baví skúmať ľudské telo, choroby, zvieratá až tak nie, ale dá sa to. A tiež preto, že ako dospelý chcem byť doktorom.

CH: Telesnú, pretože rád športujem a je to voľnejšia hodina.

CH: Dejepis – lebo Maťa. :)

Ktorý predmet príliš neoblubuješ? Prečo?

D: Fyziku – myslím si, že je ťažká a nebaví ma.

CH: Nemám rád občiansku náuku, pretože mi pripadá, že je mi do života úplne nanič.

D: Slovenčinu, lebo je tam toľko pravidiel a výnimiek, že si ich neviem zapamätať

D: Nemčina je ťažká a má veľa pravidiel, ktoré sa musia dodržiavať. Vo fyzike nie som veľmi dobrá, ale ani v matematike, čiže mi dlhšie trvá kým to pochopím.

CH: Veľmi neoblubujem nemčinu, myslím si, že je nudná a skôr by som prijal ruštinu.

CH: Fyziku, pretože ma nebaví a keď vidím všetky tie vzorce, ktoré sa musím naučiť...

Je to tu iné ako na základnej škole? V čom?

D: Ani nie, až na to, že mávame písomky častejšie ako na základnej škole.

D: Sú tu skvelí učitelia a takmer na každý predmet iná učebňa.

D: Úplne iné. Je tu väčšia disciplína a oveľa lepšia trieda.

D: Lepší učitelia, skôr skončené vyučovanie a viac učenia.

Ako dlho si si zvykal/a na nový kolektív? Bolo to pre teba príliš ťažké nájsť si nových kamarátov?

D: Na kolektív som si zvykala približne mesiac. Vedela som, čo ma čaká, keďže som predtým už prestupovala na inú školu. A kamarátov som si našla pomerne rýchlo.

D: Na nový kolektív som si zvykla rýchlo, všetci sú tu totiž priateľskí a milí. Preto som si našla kamarátov rýchlejšie ako som si myslela.

D: Nebolo to pre mňa ťažké, pretože som poznala veľa detí z bývalej školy.

CH: Hneď druhý deň som sa spriatelil s chalanmi. A pomaly som sa začal baviť aj s dievčatami. Približne za jeden týždeň som sa spriatelil s celou mojou triedou. Bolo ľahké sa priateľiť so všetkými z triedy.

CH: Skoro všetkých som poznal zo starej školy.

Si zatiaľ spokojný/á so svojimi študijnými výsledkami?

D: Áno až na matematiku, ale verím, že nakoniec to bude dobré.

D: Áno, ale myslím si, že to je preto, lebo sa veľa učím.

D: Zatiaľ áno, ale bojím sa, aké to bude, keď budú predmety ťažšie.

CH: Som zatiaľ spokojný, len z niektorých predmetov by to mohlo byť lepšie.

Čo hovoríš na školskú jedáleň? Si spokojný/á s obedom?

D: Určite sa to od začiatku školského roka zlepšilo a obedy sú fajn, no niekedy je na obed jedlo, ktoré mi nechutí. Ale nedá sa vyhovieť všetkým.

D: Jedáleň je pekná, ale malá a nízka. Ale obedy robia čoraz lepšie a už mi začínajú chutiť.

CH: Dá sa, ale mohli by začať robiť vyprážaný syr.

CH: Mohla by byť väčšia a s obedom som mierne spokojný.

D: Obedy sú niekedy dobré a niekedy nie.

Si spokojný/á s rozhodnutím študovať na GAB-e?

D: Určite áno a som rada, že som sem išla.

D: Áno, na začiatku som to ľutovala, ale neskôr som pochopila, že keby som zostala na bývalej škole, asi by som si pokazila priemer.

D: Áno. Veľmi sa mi tu páči a neľutujem, že som sem išla.

CH: Beriem to ako najlepšie rozhodnutie v živote.

D: Áno. Odkedy som začala chodiť na základnú, túžila som sem ísť.

Dominika & Lenka, prima

Ako sa my sami vidíme...

Samuel B.

Väčšinu času nemá dobrú náladu, ale keď ju má, v tých momentoch je najvtipnejší človek, ktorého poznáme. Tiež je sebakritický a nemusel by si robiť ťažkú hlavu z vecí v živote.

Svätoslav B.

Len tak ho nič nerozhodí. Veľmi dobre pláva a chodí na rôzne súťaže. V plávaní je rýchly ako žralok.

Matúš B.

Má veľmi rád geografiu a vyhráva z nej množstvo súťaží. Jeho obľúbený šport je floorball.

Jakub D.

Jakub je človek, ktorý keď má niečo na srdci, tak aj na jazyku. Jeho veľkou záľubou sú počítače.

Karolína D.

Kajka je múdra a usilovná športovkyňa. Chodí na súťaže s koňmi. Miluje zvieratá, hlavne kone, zajace, psy, mačky a morčatá.

Adam F.

S Adamom je vždy sranda a je veľmi priateľský. Učí sa veľmi dobre, o čom svedčia aj jeho známky.

Andrea G.

Je snaživá a pochtivá. Navštevuje množstvo krúžkov. Má rada pizzu, kebab a Kinder Bueno.

Sara G.

Svoj voľný čas trávi vonku s kamarátkami. Vždy poradí, ak máme nejaký problém. Rada cestuje vlakom a nenávidí dlhé cesty autobusom.

Peter G.

Je náladový, ale nerobí si ťažkú hlavu z ničoho. Má rád kolektív, ktorý vždy rozosmeje.

Adam H.

Baví ho florball, hrá na poste útočníka a obrancu. Vo voľnom čase sa hráva na počítači a so svojimi psami. Jeho obľúbená farba je modrá.

Dávid H.

Má rád biológiu a nemecký jazyk. Nie je športový typ, ale je dobrý spoluhráč na floorball. Niekedy hovorí vety z cudzích jazykov a počítačových hier.

Adam H.

Má rád kreslenie a je vždy schopný pomôcť. Zo zlej známky si nerobí ťažkú hlavu.

Ján Jakub H.

Obľubuje napínavé filmy a floorball. Rád robí veci na gombíček správne a je veľmi poriadkumilovný.

Michal Š.

Mišo rád hrá futbal a fandí klubu Chelsea. Jeho obľúbená farba je modrá a jedlo, ktoré mu najviac chutí, je vyprážaný syr. V škole má najradšej telesnú.

Alexandra M.

Saša je veľmi milá, no niekedy aj lenivá. Miluje Kinder Bueno a chodí na volejbal.

Paulína M.

Je rozumné dievča a rada hrá tenis. Je tiež veľmi ochotná a dobrá kamarátka.

Marko M.

Marko je veľký pohodač, nič ho nerozhodí. Rád hrá futbal a rýchlo sa s každým spriatelí.

Michaela M.

Miška má veľmi rada zvieratá a hlavne psov. Vo voľnom čase sa venuje svojej fenke Iris a chodí na krúžok mažoretiek.

Róbert N.

Robo je vtipný a kamarátsky človek. Vždy vie svojimi "vtípkami" niekomu zdvihnúť náladu.

Tereza P.

Terka je človek, ktorý vie pochopiť druhých ľudí. Rada počúva hudbu a vie pekne spievať.

Dominika P.

Je spoľahlivá, rada každému poradí, keď niečo nevie. Má rada biológiu, hrá na klavíri a vždy má dobrú náladu.

Katarína P.

Katka je poctivá, trpezlivá, spravodlivá a občas aj tvrdohlavá. Vo voľnom čase veľmi rada číta knihy.

Dominika P.

Je spoľahlivá, rada každému poradí, keď niečo nevie. Má rada biológiu, hrá na klavíri a vždy má dobrú náladu.

Katarína P.

Katka je poctivá, trpezlivá, spravodlivá a občas aj tvrdohlavá. Vo voľnom čase veľmi rada číta knihy.

Lenka Š.

Je milá, nápomocná, má veľmi rada sovičky a svojho zajačika. Vo voľnom čase Lenka rada háčkuje.

Viktor K.

Je kamarátsky a vtipný chalan, ale je občas náladový. Vie vyjadriť svoj vlastný názor.

Daniel Š.

Je trochu tvrdohlavý, ale za to veselý a optimistický chalan. Od malička hrá na husle a je úspešný na rôznych hudobných súťažiach.

Rudolf V.

Vo voľnom čase hrá Playstation 4. Už od malička hrá futbal. Jeho obľúbená farba je červená a jedlo, ktoré mu najviac chutí, je plnená paprika.

Viktória V.

Viki má rada psy a jednou z jej najobľúbenejších aktivít je kreslenie. Medzi jej obľúbené predmety patria anglický jazyk a výtvarná výchova. Je ochotná a zábavná kamarátka.

Lea V.

Lea je tiché dievča so zmyslom pre humor. Zbožňuje zmrzlinu a tanec. Vždy vie zlepšiť náladu a rozosmiať.

Dominika a Lenka, príma

Z tvorby našich najmladších

Môj rok na GAB-e

V malej školskej lavici

Sedím si ako v „krabici“

Červená trieda kričí farbou

Nekresli na ňu s kriedou tmavou

Našťastie máme triedu dole

Lebo by sa mi nechcelo každý deň šliapať
hore

Cez hodinu musia byť telefóny vypnuté

Menovky musíme mať pripnuté

Už som tu skoro rok

A spravila som veľký krok

Andrea Gajdošová, príma

Môj rok na GAB-e

Môj rok na GAB-e ubehol ako voda,

budúci rok ma už sekunda očakáva.

Učítelia ma toho veľa naučili,

ich učebné metódy sa mi zaručili.

Rýchlo som si zvykla na môj druhý domov nový,
snád' sa mi dobré známky udržať podarí.

V mojej triede sa mi veľmi páči,

sú v nej samí dobrí žiaci.

Za týchto osem rokov na GAB-e,
veľa krásnych zážitkov určite zažijem.

Viktória Valachová, príma

Vedia to už všetci

Vedia to už všetci,
všetky správne veci
naučí nás škola.
Naša sa GAB volá.
Vďaka ti, GAB, za to,
že nám sypeš zlato
dennodenne do hlavy
i keď často nebaví
vyhrnúť si rukávy
a namiesto PC-čka
naučiť sa slovíčka,
vzorcu, vety, múdrosti
gymnaziálne radosti.
Alexandra Makarová, príma

Môj prvý rok na GAB-e

Keď som sem prišiel, poznal som len Petra.
No rok rýchlo prešiel, rýchlo ako jazda metra.

Baby boli hanblivé, doteraz aj sú.
Preto v našej partii baby veľmi nie sú.

Učia nás tu skvelo, povedal by som až moc.
V mojom mozgu sa to mlelo, ale známky mali veľkú moc.

Trojku domov donesiem, so známami bojujem.
Ale rozhodnutie ísť sem vôbec neľutujem.

Viktor Král', príma

Naše cesty za poznáním

Tretiaci v politike

Dostať sa do politiky rozhodne nie je ľahké a cesta tam je veľmi dlhá... Približne dve hodiny autobusom v pondelkovej špičke.

Nesmierny záujem o politické dianie a nadšenie pre vec verejnú, doviedli nás, za informáciami lačných tretiakov, až pred brány Národnej rady SR. Poviete si a čo, však pred dvere sa môže postaviť hoci kto. Buďme teda presnejší, dostali sme sa až do útrob NR SR, kde sa bežný smrteľník len tak neocitne (pokiaľ si nevybaví prehliadku).

Čo vidíte, keď si predstavíte náš parlament? Veľkú sálu plnú politikov, pojednávajú-

cich o aktuálnej problematike, ktorú vídavať v televízií? Či chodbu odetú do červeného koberca plnú verejných činiteľov? Prekvapivo, je tam toho omnoho viac. Viac chodieb, viac sál.

Hneď pri vstupe ste nútení podrobiť sa "letiskovej" kontrole. Tašky a kovové predmety na pult pod skener, prejsť detektorom, okamžite odovzdať nebezpečné predmety (také si, prosím, na obdobnú návštevu nenoste). Podrobne

prezretých vás už čaká sprievodca. V našom prípade milá pani, ktorá má svoju prácu rozhodne rada. S entuziazmom nám priblížila čo to o ústave SR, našich národných symboloch, dôležitých historických postavách.

Na jednej z chodieb sme dokonca objavili aj ostrovček umenia. Reálneho, vzácneho umenia, obrazy významného akademického maliara Albína Brunovského namaľované na dreve, zachytávajúce výjavy zo slovenskej kultúry.

Po zdaní schodiska sme sa dostali na balkón onej veľkej rokovacej sály, ktorá v skutočnosti nie je až taká veľká. K všeobecnému výkladu patrila aj stručná informácia o priebehu volieb, hlasovania a fungovaní parlamentu. Malá hodina občianskej náuky.

Ku koncu sa nám dostalo cti vidieť zopár z našich politikov naživo. Teda, zahliadnuť ich náhliacich sa na zasadnutie. Lepšie ukončenie dňa si mnohí z nás nemohli ani predstaviť. Jediné, čo po tomto finálnom zážitku nás, spokojných tretiakov, čakalo, bol autobus a upršaná cesta domov.

Dominika Bognárová 3.A

Výlet do Budapešti

Prebudil som sa do krásneho štvrtkového rána a o chvíľu som už sedel vedľa môjho kamaráta Kuba v autobuse, s ktorým sme my a ostatní z triedy cestovali na výlet do Budapešti. Cestu sme si skrátili pozeraním filmu a hraním logickej hry Vírus. Keď sme dorazili do Budapešti, vystúpili sme pred nákupným centrom a vybrali sme sa rovno do cieľovej stanice, do Tropicaria.

Areál parku bol naozaj obrovský, vpredu sa nachádzali len akváriá s malými a stredne veľkými rybami. Nebola to síce zábava, ale ani nuda pozerat' sa na rybičky, ktoré plávajú sem a tam. Začínal som si myslieť, že tu budú len také akváriá s malými rybami a nebude to také zaujímavé ako múzeum biológie, avšak potom to prišlo. Prešli sme do listami a stromami naplnenej miestnosti. Ako prvé som zazrel maličké opice, ktoré šplhali po stromoch a obzerali si nás. Potom som sa pozrel pod nohy a uvidel som ho. Vo vode obklopený hlúčkou koi-kaprov spal obrovský hrozivý aligátor. Myslím, že keby sa pod nami prepadol drevený mostík, z ktorého sme ho pozorovali, bol by to boj o život.

Následne som radšej prešiel ďalej a stál som pred možnosťou, či si vybrať cestu, ktorá sa stáčala kľukato hore, alebo ísť cestou, ktorá viedla do nejakého tunelu. Nakoniec som sa rozhodol pre prvú možnosť. Popravde, hore som toho veľa nenašiel. Jediné zaujímavé exempláre boli matne červený jedovatý škorpión v sklenej vitríne a malá na pohľad hebučká oranžovo-čierna tarantula, ktorú som si prezeral dlhšie, pretože som tarantulu ešte nikdy naživo nevidel. Po prehliadke hornej plošiny som sa vydal dolnou cestou a zapojil som sa do atrakcie typu: „Strč ruku dovnútra a uvidíš, čo tam nájdeš“. Väčšinou vo vnútri bolo nejaké gumené alebo plastové morské zvieratko. Na stene trónilo tlačidlo, ktoré po stlačení koplo dotýčného, ktorý ho stlačil, čo malo simulovať dotknutie sa chvostu raje. Potom som vstúpil do tunelu, v ktorom nad mojou hlavou, aj po stranách, bolo akvárium s rajami, žralokmi či inými rybami. Žraloky a raje boli obrovské a mňa fascinoval pohľad na nich. Najviac zábavy a napätia som si užil pri pozorovaní ladných pohybov raje a žralokov, ktorí narážali do skla.

Za touto dych berúcou miestnosťou sa kľukatili chodby s ďalšími akváriami a na konci sa nachádzal veľký bazén, kde som mohol strčiť ruku a dotknúť sa raje. Bolo to úžasné. Raja má slizký, jemný povrch tela.

Ešte som cítil na ruke chrbát raje, keď sme vstúpili do obchodu, ktorý nasledoval. Potom všetci vyšli von s vreckami pamiatok. Ja som si na pamiatku kúpil magnetku raje. Cesta domov prebehla celkom v pokoji a mne pred očami stále plávali žraloky a raje. Myslím, že sa to všetkým veľmi páčilo, pretože pre mňa to bol jeden z najlepších školských výletov. Na tento výlet nikdy nezabudnem.

Dávid Harsányi, prima

Výročie pádu M. R. Štefánika

Dňa 3. mája 2016 sme sa po prvej hodine vyučovania vydali do neďalekej dediny Ivanka pri Dunaji. Napriek varovaniu učiteľov nás počasie príjemne prekvapilo a zlatisté slnko nás príjemne hrialo. Na miesto, kde sa spomienka začínala, sme prišli trochu skôr, a tak sme si obďaleč rozostavili svoj "pozorovací tábor" a čakali sme, kým sa akcia zahájí.

Po pár minútach sledovania sa na námestí začali zbierať vojaci v uniformách, policajný orchester a dedinský zbor mažoretiek. Keď sa začali ozývať prvé tóny kapely, starosta dediny za sprievodu čestnej stráže odovzdal k buste Milana R. Štefánika veniec. Po stručnom príhovore sa rozoznala slovenská národná hymna a po posledných tónoch sa začal sprievod vedený mažoretkami. To bolo najprv celkom príjemné a zaujímavé, ale keď sa sprievod naťahoval a všetky choreografie sme už videli, priznám sa, už mi to začalo prekážať. A to nehovorím o mladších žiakoch „spríjemňujúcich“ si sprievod elektronickou hudbou, ktorá s pochodovou hudbou mažoretiek vytvárala kakofóniu rôznych tónov, ktoré boli dobré akurát na to, aby ma z nich rozbolela hlava. Keď už rôzne zvuky útočiacie na uši všetkých zúčastnených začali presahovať prijateľnú hranicu, potešilo ma, keď som zbadal, že sme už prišli k mohyle. Spolu

s malou skupinou z našej triedy sme sa presunuli ďalej od ľudí do vzdialenosti dostatočnej na to, aby sme počuli program ale aj na to, aby sme mali trochu súkromia. Hneď po usadení sme začali rozoberať rôzne témy, napríklad či to skutočne vidíme prezidenta, až po letné opálenie. Keď sa už začal hlavný program dňa, vymenili sme konverzácie za tiché počúvanie rôznych príhovorov či piesní, ktoré, samozrejme, občas prerušili vtipné poznámky, ktoré sú pre nás študentov také bežné. Po odznení posledných tónov smutnej piesne sme sa zdvihli a výlet sme zavŕšili našimi postrehmi a odišli sme do autobusu.

Sprievod bol poctou, ktorú si taká významná osoba našej histórie zaslúži.

Kýblik, kvinta

Návšteva u susedov...

Viete, čo je to veterný mlyn? Z nášho pohľadu sú to obrovské veže s točiacimi sa vrtuľami, ktoré obdivujeme vždy, keď zájdeme za hranice k našim susedom. A keďže sme od prírody zvedaví, vybrali sme sa do Rakúska, aby sme si tieto giganty prezreli a niečo sa o nich dozvedeli. Ale neboli sme na exkurzii iba kvôli týmto turbínam, ale aj kvôli elektrárni na spracovanie biomasy.

Boli sme milo prevapení, keď k nám do autobusu nastúpila jedna neznáma pani, o ktorej sme sa neskôr dozvedeli, že je našou sprievodkyňou. Keď sme zastavili na našej prvej zastávke, prvé čo sme uvideli boli veľké zelené klobúky. Tieto klobúky však boli iba strechami na elektrárni. Naša pani sprievodkyňa nám poskytla bohatý výklad, a tak sme sa dozvedeli, ako sa spracováva biomasa, od čoho závisí cena za energiu z biomasy, či je Rakúsko schopné samé seba zásobiť svojou energiou...

Keď sme už neskôr sedeli znova v autobuse, vedeli sme, že naša ďalšia zastávka sa bude týkať už spomínaných veterných mlynov. A nemýlili sme sa. Zastavili sme pred bývalou vínnou pivnicou, ktorá bola prerobená na informačné centrum. V tejto pivnici sa zase rozhovorila naša sprievodkyňa a poskytla nám mnoho nových informácií. Potom sme si pozreli krátky film o týchto gigantoch a mohli sme ísť na pole k samotným turbínam. Mali sme šťastie, lebo akurát sme narazili na jednu turbínu, ktorú akurát kontrolovali, takže sme sa mohli dostať aj do „tela“ tohto veterného mlyna.

Neskôr, keď sme už navštívili všetky poučné zastávky, nás čakala sladká odmena. Čokoládovňa. Pozreli sme si krátku film o tejto rodinnej firme a išli sme sa pozrieť na samotnú výrobu čokolády. Keď sme absolvovali aj toto, mohli sme sa všetci nahnúť do obchodu a nakúpiť sa zaslúženú odmenu.

Klára, tercia

Výsledky súťaží

Geografická olympiáda

Matúš Buček z prímky je víťazom tohtoročného okresného i krajského kola. Je dôležité spomenúť, že vo svojej kategórii súťažil aj s o rok staršími žiakmi základných škôl a osemročných gymnázií.

Nina Bučeková z kvarty sa víťazstvami v okresnom aj krajskom kole prepracovala až do celoštátneho kola, ktoré sa tento rok konalo v Banskej Bystrici.

Z článku uverejnenom na www.iuventa.sk vyberáme:

Bronz si domov odnieslo jedno zo štyroch dievčat v celej súťaži – **Nina Bučeková** z Gymnázia A. Bernoláka v Senci. „Na Geografickú olympiádu chodím už od piateho ročníka, na celoštátnom kole som tretí raz. Toto je ale moja prvá medaila, takže si ju veľmi vážim,“ priznáva hrdó žiačka kvarty.

„Pripravovala som sa veľmi svedomito, keďže som súťaživá a milujem vyhrávanie. Balkánsky polostrov považujem za dosť náročnú tému, takže som jej venovala veľa času. Zobrala som to však zábavnou formou, napríklad som si kreslila mapky,“ dodáva so smiechom gymnazistka, ktorá sa zapája aj do matematických, výtvarných a literárnych súťaží.

Mgr. Tatiana Vietorisová

Biologická olympiáda

V tomto školskom roku sa darilo našim biológom z prímly.

Dominika Polgárová sa v okresnom kole v teoreticko-praktickej časti v kategórii D umiestnila na prvom mieste. Jej víťazstvu predchádzala veľmi svedomitá a ukážková príprava. Držíme jej palce aj v ďalších ročníkoch.

V okresnom kole v tej istej kategórii, ale v projektovej časti, sa **Ján Jakub Hudák** umiestnil na peknom 5. mieste. Na svojom projekte pracoval viac ako tri mesiace a už teraz premýšľa nad témou, ktorej sa bude venovať v ďalšom školskom roku.

Dávid Harsányi reprezentoval našu školu v kategórii E, v odbornosti zoológia. Z 2. miesta v okresnom kole postúpil do krajského kola, v ktorom obsadil vynikajúce 5. miesto. V tejto kategórii bol rovnocenným súperom aj pre od neho o tri roky starších žiakov.

Mgr. Tatiana Vietorisová

Už druhý rok sa naše gymnázium zapojilo do súťaže Angličtinár roka. Cieľom súťaže je motivovať študentov k štúdiu anglického jazyka a tých najlepších odmeniť za ich vedomosti. Minuloročnému víťazovi Jakubovi zo Slovenska výhra priniesla mesačný jazykový pobyt na jednej z najlepších jazykových škôl ILAC v Kanade. Súťaž zároveň umožňuje študentom porovnať ich jazykovú úroveň s rovesníkmi na Slovensku a v Českej republike. Súťaž prebiehala formou on-line testu 27. januára 2016 na úrovni B2/C1 podľa európskeho referenčného rámca. Súťaže **Angličtinár roka** sa v ročníku **2015/2016** zúčastnilo 2 463 študentov zo 126 škôl na Slovensku, 6 311 študentov z 254 škôl v Českej republike a 2 211 študentov z 99 škôl v Európe. Celkovo sa súťaže zúčastnilo 10 985 študentov zo 479 škôl. Z hľadiska zastúpenia v krajinách EÚ sa súťaže zúčastnilo **19** európskych krajín.

Tento rok sme zaznamenali výraznejší úspech, keď sa naša **žiačka Albína Háršiová z oktávy** umiestnila na vynikajúcom 6. mieste v rámci Slovenska.

V tabuľke je zoznam študentov našej školy, ktorí sa testovania zúčastnili.

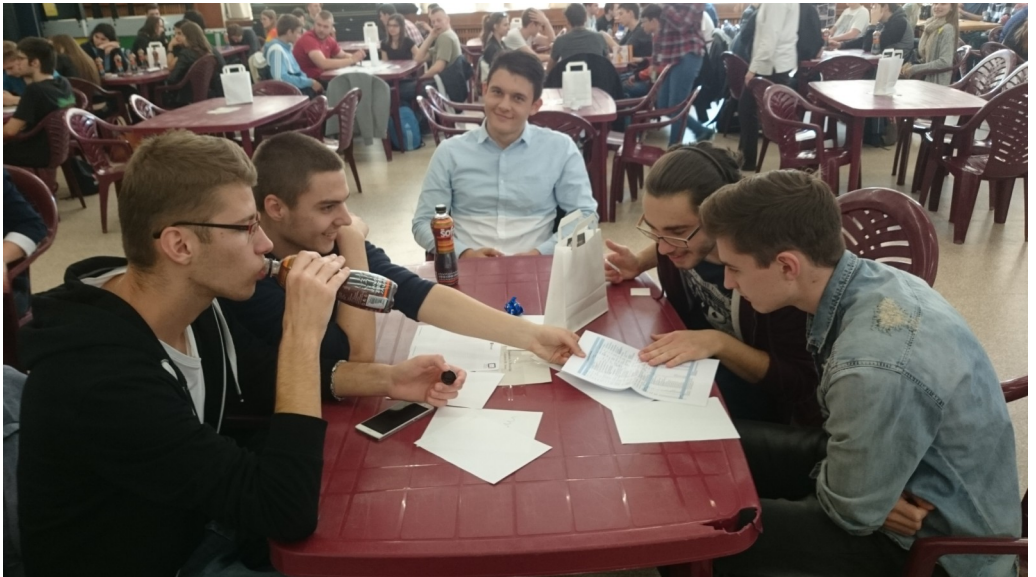
Ďakujeme všetkým študentom za účasť a Albíne Háršiovej gratulujeme k vynikajúcemu výkonu!

Mgr. Danka Knutová

Meno	Priezvisko	Body	Pozícia v rámci školy	Pozícia v rámci Slovenska	Pozícia v rámci Európskej Únie
Albína	Háršiová	118	1	6	28
Nikola	Gajdošová	107	2	182	1133
Kristián	Augustovič	98.5	3	553	2989
Dominika	Bognárová	92	4	873	4449
Lea	Michaličová	92	5	877	4463
Martin	Filipovic	91.5	6	896	4565
Tomáš	Oleš	91	7	927	4694
Katarína	Chrapčiaková	90.5	8	946	4753
Oliver	Hinca	89.5	9	1004	4966
Nicolas Etienne	Daniš	88.5	10	1045	5144
Nicolette	Szighardtová	84.5	11	1190	5856
Ester	Untermayerová	84	12	1214	5958
René	Fialek	83	13	1263	6111
Vladimír	Piroška	70	14	1720	8069
Lea	Skuráková	59	15	2045	9354

Imagine Logo Cup

V školskom kole programátorskej súťaže Imagine Logo Cup sa **Matej Kočalka** (kvarta) umiestnil na 3. mieste na Slovensku.

Chemická olympiáda - krajské kolo

V krajskom kole Chemickej olympiády sa študent **Adrián Veselý** (1. A) umiestnil na 4. mieste.

Pangea
Matematická súťaž

Matematická súťaž PANGEA

trieda	študent	úspešnosť	Poznámka
sekunda	Dalibor BATĚK	88%	úspešný riešiteľ v celoslovenskom kole
	Ondrej Michalka	72%	
	Šimon Olekšák	72%	
tercia	Norbert F. Turinič	63%	
kvarta	Matej Kočalka	67%	
	Vincent Martonka	67%	
	Andrej Švec	63%	
kvinta	Andrej Srnka	75%	
	Andrej Špila	63%	
I.A	Paulína Borovská	58%	
sexta	Jakub Žürek	52%	
II.A	Andrea Fülöpová	36%	
III.A	Kamila Jarábková	40%	
	Vladimír Piroška	40%	

SÚŤAŽ DRUŽSTIEV PRVEJ POMOCI MLÁDEŽE

Študenti 3. ročníka **Katarína Hollosyová, Nikola Detáriová, Mária Jánska, Lea Skuráková, Ester Untermayerová a Michal Takáč** získali **1. miesto** v súťaži Družstiev prvej pomoci mládeže.

HVIEZDOSLAVOV KUBÍN - okresné kolo

Dňa 22. marca 2016 sa uskutočnilo okresné kolo recitačnej súťaže Hviezdoslavov Kubín. Náš žiak sekundy **Tim Köppl** obsadil v prednese prózy 3. miesto.

PYTAGORIÁDA - okresné kolo

Matúš Buček (príma) - 1. miesto

Sara Gašparová (príma) - 2. miesto

Matematická olympiáda - okresné kolo

Matúš Buček (príma) - 2. miesto

Dalibor Batěk (sekunda) - 2. miesto

ŠTUDENTI ODMENENÍ PRIMÁTOROM MESTA SENEC

Nina Bučeková (kvarta)	Geografická olympiáda	1. miesto v okresnom kole 1. miesto v krajskom kole 3. miesto v celoslovenskom kole
Matúš Buček (príma)	Geografická olympiáda Pytagoriáda	1. miesto v okresnom kole 1. miesto v krajskom kole 1. miesto v okresnom kole
Dominika Polgárová (príma)	Biologická olympiáda	1. miesto v okresnom kole
Dávid Harsányi (príma)	Biologická olympiáda	2. miesto v okresnom kole 5. miesto v krajskom kole – úsp.
Albína Háršiová (oktáva)	Angličtinár roka Olympiáda v anglickom jazyku	6. miesto v medzinárodnej súťaži 1. miesto v okresnom kole
Micaela Čerkesová (1. A)	Olympiáda v anglickom jazyku	1. miesto v okresnom kole
Ondrej Michalka (sekunda)	Technická olympiáda	1. miesto v okresnom kole 2. miesto v krajskom kole
Vanesa Svitanová (kvinta)	Olympiáda v nemeckom jazyku	1. miesto v okresnom kole 4. miesto v krajskom kole
Bronislava Juráková (oktáva)	Olympiáda v nemeckom jazyku	1. miesto v okresnom kole 6. miesto v krajskom kole
Kristián Porzer (sekunda)	Olympiáda v nemeckom jazyku	úspešný riešiteľ v krajskom kole
Dominika Nagyová (kvarta)	Olympiáda SJL	1. miesto v okresnom kole
Karolína Chodáková (kvinta)	Hodžov novinový článok 2015	Celoslovenská súťaž – umiestnenie v zlatom pásme
Katarína Hollosyová Nikola Detáriová Mária Jánska Lea Skuráková Ester Untermayerová Michal Takáč	Súťaž družstiev prvej pomoci mládeže - družstvo z 3. A	1. miesto v okresnom kole
Adrián Veselý (1. A)	Chemická olympiáda	4. miesto v krajskom kole

Škola s úsmevom

Ž: Ja mám 27 tried (spolužiakov)

Ž: V mojej triede je 95 žiakov.

U: Neviem, nie som slimák.

Ž: Syr má rád...

U: Ale syr nemá city.

U: Koho je ten pekný dáždňik pred zborovňou?

Ž: Môj!

U: A čo znamená ROAR?

Ž: To je akože rev tých dinosaurov.

U: No a teraz koľkými spôsobmi sa dajú poprehadzovať tieto písmená?

O niečo neskôr.

U: Keby Robko vedel, že jeho dáždňik sa stane témou dnešnej matematiky, tak by ho nechal doma!

Ž: Celá sa zaparila. (zapýrila)

U: Čo znamená, keď niekoho život je pes?

Ž: Život je verný...

U: Ale vašou domácou úlohou bude...

Ž: Nočná literatúra!

U: Ako hľadáš sloveso?

Ž: Dám ho do základného tvaru.

U: Ako sa volajú tie slová, čo sa podobne píšú, ale majú iný význam?

Ž: ...

U: pa...pa...

Ž: pantonymá! (paronymá)

U: Máš rád čokoládu?

Ž: Nie.

Ž2: On nemá rád ani pizzu.

U: Ty si čo za zjav!

U: Jelša. Ona má plody také slzičky?

Ž: Áno, my sme ich jedli v škôlke.

U: V škôlke?

Ž: Alebo to bola moruša?

U: Tvojou Ariadninou niťou môže byť...

Ž: GPS

Ž: Prehral dom, auto aj syna ...

U: Keby som mohol vyhodiť pólku kvarty von cez okno...

U: Je to taká malá skupinka slov. Asi len 200 slov nemá to en.

U: Povedz, ako si na to prišiel.

Ž: Postupným skúšaním.

U: Ale nie, naozaj, vysvetli.

Ž: P. profesorka, bolí ma hrdlo.

U: No prečo sa používajú tie polystyrénové obedáriky na zabalenie obedu?

Ž: Pretože sú lacné. (správne - sú tepelným izolantom)

U: Povedz mi tri spôsoby likvidácie plastov.

Ž: Skládky, spaľovanie a.... recyklácia!

U: A čo je to tá recyklácia?

Ž: No, to je tá tretia likvidácia.

U: Načo sa používa silón?

Ž: Záclony, obrusy.

U: Aha, no a ešte? Pozri, Andrej ti to ukazuje.

Ž: Jáj! Výroba rybárskych prútov.

U: Počkaj, počkáme kým mu zabehne a potom.

U: Kým vysvetľujem, nič sa ma nepýtajte a keď dovysvetľujem, taktiež nie.

U: To moje deti mi hovoria: „No hádam si nemyslíš, že sa učíme to, čo vy v stredoveku.“

U: Prečo vznikali báje?

Ž: Povera.

Ž: plesne dverami.

U: Ešte raz plesneš, tak ja rozplesnem ten tvoj tučný zadok.

U: Už to máš napísané?

Ž: Áno.

U: Tak ukáž.

Ž: Vlastne nemám.

Žiak v písomke: Heslo stredoveku: Oreo et labora (správne: Ora et labora).

U: Ja chcem byť pápežom, to by som mohol vyhlasovať križiacke výpravy, to by bola sranda...

KUPÓN

U: Ako sa volali tí, ktorí prednášali eposy?

Ž: Rapsódovia.

U: A čo robili?

Ž: Prednášali eposy.

Ž: Pri krste zabudla dieťa položiť do chleba. (správne – na chlieb)

U: Akú ŠPZ má Poltár?

Ž: Poltár? PT, nie?

U: PT? To nie je Prievdza?

Ž1: Aká som skupina?

Ž2: „A“

Ž1: „A“ ako idiot?

U: V prešovskom kraji je najvyšší podiel predproduktívneho obyvateľstva.

Ž: Oni sa stále množia, aby sa mohli sťahovať do Bratislavy.

Žiak má v uchu slúchadlo.

U: Čo to tam má?

Ž2: To tam má zosilňovač, aby počul.

U: Ako si pochopil túto báseň?

Ž: Ono je to ako rozhovor dvoch osôb, on sa jej prihovára v tej básni a ona mu neodpovedá.

Ž: Peter a Lucia sa zoznámili v električke (správne: v metre).

Ž: Dedinčania sa dobyli Drakovi do bytu (správne: do domu).

U: Čo znamená názov Statky-zmätky?

Ž: ...

U: Čo je statok?

Ž: Majetok, dvor.

U: Čo je zmätok?

Ž: Neporiadok.

U: Čo teda znamená názov diela?

Ž: Neporiadok na dvore.

U: Kreslenie grafov si necháme až na maturitný seminár, teraz ich budeme len čítať.

Ž: Ja som rád, že viem čítať písmená, nieto grafy.

Kupón pre momentálny „výpadok z pamäti“ na jednu vyučovaciu hodinu počas mesiacov september, október školského roka 2016/2017
Neplatí pre písomné, kontrolné práce.

podpis riaditeľa školy

Ž: Tangentoida, to je ako nejaká choroba. Vypadávanie vlasov.

Ž: Pán učiteľ, viete po nemecky?

U: Trochu.

Ž: To je málo, nevadí.

U: Počkaj, čo potrebuješ? Der Hund, die Katze...

Ž: Vy ste ako "boříči mýtov". Jamie Hyneman, Adam Savage a pančelka Synaková.

Na hodine

U: Ty nad čím rozmýšľaš?

Ž: Že som hladný.

U: No toto nebude za jedna. Toto bude za dva.

Ž: Alebo jednotka s usmievačikom.

U: Dobre, všetko som dopísala, dúfam, že po mne nepôjdu.

Ž1: FBI, CIA...

Ž2: NHL

U: Ja chcem vašu skupinu na labák, nechcete sa vymeniť? No nič, idem hore trpieť.

U: Pozrite sa, aké pekné sú tie kvety. Ja som ich totižto z koša vytiahla.

Ž: No, pekne ste si ich vychovali!

U: Tak ja 3 hodiny tvorím písomku a ty z nej spravíš lietadielko? Keby to bol aspoň Concord, ale toto...

Žiaci meškajú na hodinu.

U: Aké by bolo dobré, keby nás nenašli!

Žiaci vojdú do triedy.

U: Ježiši Kriste, oni nás našli!

Ž1: Mohla by som odísť o 10 minút skôr, prosím?

U: Áno.

Ž2: Aj ja prosím?

U: Samozrejme, ja mám rád, keď odchádzate.

U: Keď sa mení protón, vzniká antineutrón.

Ž1: Antineutrón? To znie ako nejaký superhrdina.

Ž2: Spidermanov bratranec.

Ž: To sú tvrdé pravidlá.

U: Vieš, aj keď budeš zamestnaný, budeš mať nejaké pravidlá.

Ž: Ja nebudem zamestnaný.

U: Tak ako sa hovorí, trafená hus zagágala.

Ž: No bodaj by negágala, keď ju trafili.

Ž: Pán profesor, vy ste super.

U: Že?

